

หลักสูตรประถมศึกษา

พุทธศักราช ๒๔๙๘

ของ

กระทรวงศึกษาธิการ

ศส02
.7/498ท
พ1

หลักสูตรประถมศึกษา

พุทธศักราช ๒๕๕๘

ของ

กระทรวงศึกษาธิการ

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

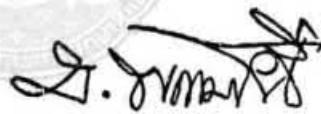
ที่ วก. ๓๕๕ / ๒๕๕๗

เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรประถมศึกษา ฉบับพุทธศักราช ๒๕๕๗

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการ พิจารณา เห็นสมควรปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรชั้นประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๕๑ ให้เหมาะสมแก่กาลสมัยยิ่งขึ้น แต่เพื่อให้การเปลี่ยนแปลงเป็นไปตามลำดับ จึงให้ใช้หลักสูตรประถมศึกษา ฉบับพุทธศักราช ๒๕๕๗ แทนหลักสูตรเดิมเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ตั้งแต่ปีการศึกษาพุทธศักราช ๒๕๕๗ เป็นต้นไป.

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗

พลเอก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หลักสูตรชั้นประถมศึกษา

พุทธศักราช ๒๔๙๘

คำชี้แจงเบื้องต้น

ความมุ่งหมาย

หลักสูตรประถมศึกษามีความมุ่งหมายเพื่อให้นักศึกษาชั้นต้นเช่นการพัฒนา ความ
งอกงามของเด็กในทางกายภาพ ในทางสติปัญญา ในทางสังคมและอาเวศ เพื่อให้
พร้อมที่จะเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่เหมาะสมในระบอบเสรีประชาธิปไตย เช่น

๑. ฝึกให้มีความกระหาย อยากเรียน อยากรู้ อยากเห็น อยากทำ อยาก
ผจญภัย และกล้าหาญ
๒. ฝึกให้มีความสามารถพินิจอ่านเขียนภาษาของตนเองได้คล่องและชัดแจน
๓. ฝึกให้มีความซื่อสัตย์สุจริต
๔. ฝึกให้มีความสามารถ นึก คิด และแก้ปัญหาเลขคณิตเกี่ยวกับชีวิตประจำ
วันได้คล่อง
๕. ฝึกให้มีความสนใจในการฟังและการสังเกต
๖. ฝึกให้เกิดสุนทรีย์และความรักในทางสุนศึกษ เพื่อหาเพื่อนคนใหม่อนามยัก
๗. ฝึกให้มีความเข้าใจที่จะรวมกับผู้อื่นช่วย ปรับปรุง การอนามยัก และสุขาภิบาล
ของชุมชน
๘. ฝึกให้เกิดรู้จักใช้สอยส่วนต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันและยังคึกการเคลื่อนไหว
ของร่างกายให้เกิดความชำนาญทางกีฬาของตน และรู้จักใช้เวลาว่าง
ส่งเสริมความเพลิดเพลิน เช่น เล่นกีฬา และ เล่นดนตรี เป็นต้น

๙. ผลให้เป็นผลคุณค่าของความสวยงาม และร่วมกันรักษาสิ่งสาธารณะให้

ถาวร

๑๐. ผลให้เป็นผู้สามารถรับผิดชอบในตนเอง

๑๑. ผลให้เป็นผู้เคารพสิทธิของผู้อื่น และถือความเห็นส่วนรวมเป็นใหญ่

๑๒. ผลให้พอใจในชีวิตสังคมร่วมทำงานและเล่นกับผู้อื่นได้

๑๓. ผลให้นิยมปฏิบัติตนตามมารยาททักของสังคมและวัฒนธรรมของชาติ

๑๔. ผลให้รู้จักคุณค่าของบ้านและพิทักษ์ภูมิคุ้มกันของครอบครัว

๑๕. ผลให้มีความสนใจในการจัดบ้านเรือน และประณีตรู้จักกันเครื่องประกอบ

บ้านและรักษาความสัมพันธ์ในครอบครัว

๑๖. ผลให้มีความขยันทำงาน และให้รู้สึกร่างกายคือกิจกรรมที่ให้ความเบิกบาน

๑๗. ผลให้พอใจในการทำงานและมีความรู้เรื่องอาชีพ และเลือกอาชีพให้เป็น

ประโยชน์แก่ตนและสังคม

๑๘. ผลให้เป็นผู้รู้จักคุณค่าของการประหยัดทรัพย์ ประหยัดเวลาและพลังงาน

ของตนทั้งกายและกำลังความคิดเพื่อใช้ในการที่เป็นประโยชน์

๑๙. ผลให้รู้จักเสียสละ ช่วยเหลือเผื่อแผ่ผู้อื่น มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และ

มีใจรณาคือสัจจะ

๒๐. ผลให้มีความรู้และมีไหวพริบในการป้องกันอันตรายและภัยอื่น ๆ

๒๑. ผลให้เข้าใจและทำตนให้มีลักษณะเหมาะสมในระบบเสรีประชาธิปไตย

เกณฑ์รับเด็กเข้าเรียน

หลักสูตรนี้ถือเกณฑ์ว่า เด็กที่เข้ารับการเรียนมีอายุอย่างเขายกที่แปลตามพระราช
บัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๗๘

การปกครอง เกณฑ์ให้การยอมรับตั้งสอนอันมีกิจกรรมการศึกษาตามแผน ปัจจุบัน

ใช้เป็นวิธีสอนร่วมไปด้วย โดยให้เด็กได้โอกาสแสดงออกอย่างเต็มที่และปราศจากการ
ถูกลงโทษด้วยประการต่าง ๆ เฉพาะที่เกี่ยวกับการถ่ายทอดความรู้
เวลาเรียน เวลาเรียนใหม่ ๕ วันต่อ ๑ สัปดาห์ และวันหนึ่งมี ๕ ชั่วโมง สำหรับ
วันหยุดควรเป็นสองวันติด ๆ กัน เพื่อที่จะได้มีโอกาสช่วยเหลือทางบ้าน ทั้งพ่อแม่
หรือผู้ปกครองจะได้หาโอกาสพาเด็กไปเที่ยว เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ซึ่งนับว่าเป็น
ประโยชน์แก่การเล่าเรียนด้วย การเริ่มเรียน หยทุกพัก และเลิกเรียนให้ปฏิบัติแล้ว
แต่โรงเรียนจะเห็นเหมาะสมตามที่ของทนน

อัตราเวลาเรียน

จำนวนชั่วโมงในรายสัปดาห์

หมวดวิชา	ประเภท ก.				ประเภท ข.			
	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔
หมวดภาษาไทย	๗				๗			
หมวดเลขคณิต	๕				๓			
หมวดธรรมชาติศึกษา (รวมสุขศึกษา)	๓				๒			
หมวดสังคมศึกษา	๕				๔			
กิจกรรมพิเศษ	๕				๔			
วิชาชีพหรือภาษาต่างประเทศ	-				๕			
รวม	๒๕				๒๕			

หมายเหตุ ประเภท ก. หมายถึงอัตราเวลาเรียนตามหลักสูตรที่เรียนภาษาไทยล้วน
ประเภท ข. หมายถึงอัตราเวลาเรียนตามหลักสูตรที่เลือกเรียนวิชาชีพ
หรือภาษาต่างประเทศ ถ้าโรงเรียนใดจะใช้หลักสูตรประเภท ข. นี้ให้ขออนุญาตจาก
กระทรวงศึกษาธิการก่อน.

บรรยายการหมวดวิชาในหลักสูตร หมวดภาษาไทย

ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายของการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาชั้นต้น เพื่อให้เด็กสามารถใช้ภาษาของตนเป็นสื่อในการติดต่อ คือสามารถรับความนึกเห็นแล้วแสดงออกด้วยความสะดวกและภาคภูมิใจ ให้มีความกระหายที่จะเพิ่มพูนประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้ภาษาให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มประมวลคำพูด (vocabulary) ให้มากขึ้น และให้สืบทอดซึ่งกันและกัน ประสบการณ์ด้านวัยของเด็ก อบรมให้เคยชินต่อภาษาสามัญ ไพเราะและสุภาพ แสดงเมตตาจิตและความจริงใจต่อผู้อื่น ให้เกิดความเพลิดเพลินจากความรู้ของภาษา ให้เกิดนิสัยชอบอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ วัสดุของบทประพันธ์ ทั้ง ร้อยแก้ว และ ร้อยกรอง ฉะนั้นชั้นต่าง ๆ ของการสอนภาษาไทยจึงควรเป็นลำดับดังนี้ อบรมการฟัง การสังเกต และการคิด การพูด การดูตามือ การอ่าน การเขียน การแต่งความและการถอด และการผสมอักษร (สระและพยัญชนะ)

ชั้นประถมปีที่ ๑

รายการที่ของสอน	ข้อเสนอแนะวิธีสอน
ก. การฟัง หักให้เกิดการฟังและสามารถ เก็บความสำคัญจากที่ฟังมา	ก. การฟัง ตามการสอนแผนปัจจุบัน เรา ต้องเตรียมเด็กให้รู้จักฟังเป็น การฟัง วิทยุก็เป็นการศึกษาแบบหนึ่ง เราอาจ ให้เด็ก รับผิดชอบทาง โทรศัพท์แล้ว เก็บ ความสำคัญได้หมด เราอาจให้เด็ก ฟังเรื่องการสั่งสอนในการประชุม เรา

รายการทบทวนข้อ	ข้อเสนอแนะข้อ
หัดให้มารยาทในการฟังและการพูด หัดให้ฟังเสียงของคำต่าง ๆ แล้วบอก ถูกว่าเป็น เสียง ไหนของ บันได เสียง หาขึ้น	อาจเล่าเรื่องหรืออ่านให้ฟังเมื่อเด็กเริ่ม เข้าเรียน ตอนแรกก็เขายังทำอะไรไม่ ได้นอกจากการฟังอย่างเดียว หัดให้เด็ก มี มารยาทใน การ ฟัง และการพูด ถ้าเด็กสงสัยหรืออยาก พูดแทนการถามขึ้นมาเฉย ๆ หรือ การสอดพูด ถ้าใน ห้อง เรียน ก็หัด ให้ ยกมือก่อนจนครู บอกให้พูด หรือ ระหว่างเวลาสนทนากันก็ให้รอ หรือ ถ้าจำเป็นของพูดขึ้นมาทันทีให้รู้จัก ใช้คำ “ขอโทษ” หัดให้ฟังการอ่านประกาศหรือฟัง เรื่องต่าง ๆ ด้วยความตั้งใจเป็นพิเศษ หัดให้ฟังการอ่านข้อแนะนำ หัดให้ ฟังการแสดงละครและรู้จักแสดงความรู้สึก พอใจด้วย การ ประทับใจ หัด ให้ มารยาทในการเข้าร่วมฟังดนตรี การ ประชุมปฐกถาหรือชมหรืสพ <u>บันไดเสียงหาขึ้น</u> ตามแบบเดิมเมื่อ พูด ถึง การผัน ครู ก็ ต้อง สอน ด้วย คำ ที่ ไม่ มี ความ

รายการทศของสอน	ข้อแนะนำข้อสอน
	หมายจิตให้เป็น ๕ เสียง เช่น กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า และในการเรียน ฝน เด็กต้องเรียนคำที่ไม่มี ความ หมายเป็นจำนวนมาก ๆ จนกว่าจะ ชื่นหลักเสียงทั้งห้า ในตัวอย่างนี้จะ เห็นได้ว่า “กา” คำเดียวมีความ หมาย ถึงกระนั้นข้อของแต่ละเสียงก็ ไม่ได้บัญญัติไว้ให้แน่นอน ในเวลา เดียวกันครูใช้ “ไม่เอก” ในคำ “ข้า” จักให้เป็น “เสียงเอก” ส่วน คำ “ว่า” ใช้ “ไม่เอก” เหมือน กัน แต่จักให้เป็น “เสียงโท” และ ใช้ “ไม่โท” ในคำ “ข้า” จัก ให้เป็น “เสียงโท” ส่วนคำ “น้ำ” ใช้ไม่โทเหมือนกัน จักให้เสียงเป็น “เสียงตรี” เรื่องหลักขบักเช่นนี้ ทำให้เด็กฉงน เด็กเริ่มถาม “ทำไม ไม่เอก” “ไม่เอก” ประเดี๋ยวจักให้ เป็น ‘เสียงเอก’ ประเดี๋ยวจักให้ เป็น ‘เสียงโท’ ฯลฯ” ครูอาจตอบ

รายการทบทวน	ข้อเสนอแนะ
	ว่า “บ” เป็น “อักษรกลาง” แต่ “ว” เป็น “อักษรด่าง” เด็กๆ คงนอนนิ่งเอง เด็กจะถาม “ทำไมกลางทำไมด่างในเมื่อออกเสียงได้ ในระดับเดียวกัน” ดังนั้นก็ไม่มีอะไรจะทำให้เด็กหายงง นอกจากเขาคงจำหลักยิ่งยากไว้ เพื่อช่วยมิให้เด็กยังเกิดการงงเมื่อเริ่มเรียน จึงขอเสนอแนะให้เริ่มเรียนด้วยไม่มีการผัน และครูไม่ใช่คำ “ผัน” กับเด็กเลย เพราะถ้าครูผันเสียง ครูก็ของเขาคำที่ไม่เป็นภาษามาใช้อีกอย่างเต็ม ครูควรส่งวนให้สติปัญญาของเด็กงอกงามในทางที่โตผล ให้เด็กสังเกตความแตกต่างของเสียงแล้วเรียกเสียงต่าง ๆ เหล่านี้ เช่น บันไดเสียง ๕ ขัน ด้วยตัวอย่างคำก่ากขกน ขนขนไก เซอ อัม ข้าว แล้ว หรือ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕

ลงบันได เขา ร้อง ให้ ก่อน นอน

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

แล้ว เทียบให้เด็กสังเกตจากคำ ต่าง ๆ

ตามชั้นบันได

บันไดเสียงชั้นที่หนึ่ง.....เธอ, นอน
บันไดเสียงชั้นที่สอง.....อืม, ก่อน
บันไดเสียงชั้นที่สาม.....ข้าว, ให้
บันไดเสียงชั้นที่สี่.....แล้ว, ร้อง
บันไดเสียงชั้นที่ห้า.....หรือ, เขา

หัดให้เด็ก บอก คำ ทอานได้แล้ว

หรือคำทบทวนทุก ๆ คำว่า ชย

บันไดเสียงชั้นไหน ? การหัดทบทวน

ของ บัน ไต เสียง จะ ทำให้เด็ก หู ใจ

สำหรับฟัง เสียง คน ตร หรือเสียง ใน

ธรรมชาติ และ ทำให้ขบเรียนสนกชน

ด้วย หัด บอก ชน บัน ไต เสียงเพียง

๕-๑๐ นาที แก่เด็กทั้งชนรวม ๆ

กันก็ไ้ อ่านความในหน้าหนังสือ

หรือเขียนความลงบน กระดาษแล้วให้

เด็กบอกชนเสียง ของคำ แต่ละคำเป็น

รายการทดสอบ	ข้อแนะนำวิธีสอน
ข. การสังเกตและการคิด หักให้เด็กเกิดการสังเกตของความเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ ในห้องเรียน ให้เด็กรู้จักการเปรียบเทียบความคล้าย คลึง หรือ แตก ต่าง กัน ของ สิ่งต่าง ๆ ที่ในการเล่น	ตัวเลขให้ถูก การสอนนับตัวเลข สำหรับ ป. ๑ ควรสอนเพียงเท่านั้นก่อน ข. การสังเกตและการคิด เนื่องจากในการศึกษาแผนปัจจุบัน ห้องเรียนต้องประกอบด้วยกระดานดำ โฆษณา รูปภาพ โต๊ะและเก้าอี้ตาม กำแพง รอย ห้อง เสนอ วัตถุตาเด็ก และ วางสิ่ง ของ ซึ่ง เป็น พืช วัตถุ ว่าง เลียงปลา หีบแมลง ฯลฯ ตามมุมห้อง ครูควรให้เด็กช่วยกันย้ายที่สิ่งของเหล่านี้ และเปลี่ยนภาพย่อยของโครงร่างสมควร การเคลื่อนไหวของภาพ และ สิ่ง ของ ต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้เด็กเกิดความจำและ ได้เพิ่ม จำนวนคำพูดมากขึ้น หักให้เล่นเครื่องอุปกรณที่ของสังเกต ความคล้ายคลึงและความแตกต่าง เช่น เครื่องเล่น ต่อแท่นคำ, รูปผล, บล็อกสี ฯลฯ ครูอาจหักให้เด็กเล่นสังเกตของ เช่น

รายการทดสอบ	ข้อแนะนำวิธีสอน
การพูด ผลให้เด็กพูดและแสดง คำทางโดยการให้เล่าเรื่องง่าย ๆ ที่ ได้รู้ ได้เห็น ได้ฟังมาจากครูหรือ จากผู้อื่น ส่งเสริมให้เด็กได้พูดและเล่าเรื่อง สิ่งของที่เด็กรักและถูกอกถูกใจ ตาม ธรรมชาติของเด็ก	เขาของหลาย ๆ อย่างวางบนโต๊ะ แล้วเอาผ้าปิดไว้ให้เด็กที่เล่นมาขโมย ทยอย ๆ เปิดให้รู้สึกสองนาทีก่อนแล้วให้ เด็กไปเขียนชื่อมาให้ ถ้าเขียนชื่อ ไม่ได้บ้าง วาดรูปก็ได้ ก. การพูด ครูพูดหรือเล่านิทาน ให้เด็กฟังโดยใช้คำเบสิคผกประโยค ง่าย ๆ แต่งเป็นเรื่องสั้น ๆ ครูอาจ ดึงหนังสือภาพแล้วเล่าเรื่องแสดง ทำทางไปตามเนื้อเรื่อง วันหลัง ๆ ให้เด็กผลัดกันออกมาเล่าเป็น การฝึก ให้เด็กกล้าออกมาเล่าบ้าง ครูจะต้อง ใช้ ความ สัก เกตและ ช่วย เหลือเด็ก เหล่านั้น ให้ได้โอกาสเล่าเรื่องทุกคน ตามธรรมชาติของเด็ก เด็ก ย่อมมีของถูกใจ (cherished object) อย่างหนึ่ง ครูพยายามค้นสิ่งเหล่านั้น ออกมาจากความรู้สึกของเด็ก แล้ว ให้เด็กลำเลียงออกมาพูดกันฟัง

รายการทของสอน	ข้อแนะนำข้อสอน
	ครู ให้เด็ก เล่า ถึง ประสิทธิภาพ ที่งานทางบ้านที่พ่อแม่พี่น้องทำ เช่น งานเกี่ยวกับอาชีพ ทำนา ทำสวน ทำ งานขาย รับปลา เก็บไข่ไก่ทะเล ถึงช่วยเก็บมะพร้าว ฯลฯ ครูเลือก เรื่องสั้น ๆ ให้เด็กเล่า ครู ให้เด็ก เล่า เรื่อง งาน อื่น ที่งานเลี้ยงสัตว์ งาน ส่งเสริม ให้เด็กนำเอาสัตว์ หรือสิ่งที่เขาชอบ มาแสดงหน้าชั้น ครูต้องสนใจ เขา ใจใส่ในสิ่งที่เด็กนำมาด้วย ถ้าเด็กบางคนมีประสิทธิภาพ ใน ระหว่างหยุดเรียน คือได้ไปเที่ยว หรือ ได้ ขี่จักรยาน อะไร แปลก ๆ ก็ ส่งเสริมให้เด็กเหล่านั้นได้โอกาสเล่า เรื่องของตนหน้าชั้น ทุก คราว ครู ฝึก ให้ เด็ก ประย มื่อ แสดงความสนใจจากเด็กเอง จนเด็ก ประย มื่อเป็นตามกาละเทศะ ใช้เวลาใน การสอนพูดหรือสันทนาการทุกวัน

รายการทของสื่อน	ข้อเสนอแนะวสื่อน
ง. การสไลดมอ หักให้เด็กโตขีดเขียน ลวดลาย และระบายสีตามความถนัด ของ เด็ก เพื่อ ส่ง เสริม ความ สัมพันธิ ของกล้านเนอส่วนต่าง ๆ ที่จะช่วย ให้การเขียนหนังสือ่ายขึ้น ในเวลา เกียวกัน ให้เป็นการส่งเสริมการ แสคง ความ สามารถ ทางศิลปะที่ ชื่น เรนอยู่ในตัวเด็กด้วย	ในการพบกัันและจากกัน ระหว่าง เพื่อนให้รู้จัก ทักทายและพศลา แสคง มารยาทอยากพบกัันอก ง. การสไลดมอ การสไลดมอคือการผก ให้มอทอดเครองเขียน คินสอ ปากกา แลวเคลอนไหวไคเร็ว คล่อง และ อยุ่ ใน การ ยัก คับ ของ กล้านเนอ เล็ก และกล้านเนอใหญ่ เริ่มสอนเป็น กิจกรรมอันแรกอย่างหนึ่ง โดย คล้อย ตาม ธรรมชาติ ของ การ แสคง ออกของเก็ก เก็กชอยเขียนเส้นไค้ง เป็นลวดคลนทงแตกาเนก กงทปรางฏ ตามกำแพงวัก เส้นลวดลายหินสลัก ของคน ไยราณกั แสคง ลักษณะเกียว กััน กงนงจรงเริ่มผกมอทวยเขียนลวด ลาย เป็นคลน เป็นจังหวะ ให้คลน พยกัน กัจะเห็นลวดลายภายในเก็ก ชน ครทำลวดลายจากเส้นคลนข้าง เส้นตรงบาง ทวยชอลกสแลวระบายสี เป็น เครอง ลอ ใจ ให้ เก็ก ลอก แบข ทวยอย่าง แลวทอเคิมจนเคิม บรรทค

รายการทของสอน	ข้อแนะนำวิสอน
	การหัดทอนแรก ๆ ก็เพื่อให้ใช้ มือและแขนเคลื่อนไหวง่าย ๆ ตาม จังหวะทมือพาไปเป็นการเตรียมพร้อม ตามธรรมชาติ สำหรับหัดเขียน ลายมือให้ไ้รวดเร็วภายหลัง การ ฝึกหัดทอนนจะเ็น ประโยชน์ กัยเด็ก ตลอดชีวิต เด็กจะสามารถเขียน หนังสือส่วยเร็ว และไม่ประหม่า แต่ การสอนเขียนแบบเก่านัน เด็กไม่เคยมี เสัภาพในการเคลื่อนไหวของมือเลย มีหน้าชา เด็กต้องถูก หัดให้เขียนตาม รอยแบบสัณคคิตลายมือ หรือบางท ครไม่ม วิสอน ถึงกยจย มือ เด็ก ให้ เขียน การบังคับเช่นนั้น ทำให้ บุคคลิกลักษณะ ของเด็ก ซึ่งเห็นได้จาก ลายมือเกิดขนขามาก ลวดลายง่าย ๆ ประกอบด้วย เส้นตรงและเส้นโค้งเป็น จังหวะ ๆ คร เขียน เป็น ตัว อย่าง ให้ เด็ก แล้ว ให้ เขา ไป ทำ ให้ เต็ม เส้น บรรทัด

รายการที่ทองสอน	ข้อแนะนำวิธีสอน
	จะค่อย ๆ ผูกมือเด็กให้ค้อมจึงหว่าน ฝึก ความเร็ว และการ สัมผัส เส้น ให้ เขา แล่งทงาม ไป ด้วย ที่ละน้อย โดย ไม่รู้สึกรัก ในขั้นต่อไปครูชักชวน และส่งเสริม โดยล่อให้เขาแสดง ออกเองคือ ให้เขาคิดผสมลวดลาย ขึ้น ใหม่ เพื่อ ฝึก อานา แห่ง การ คั้น ลวดลายแปลก ๆ อันจะเกิดประโยชน์ ในทาง ศิลป์ ของ ลาย เส้นภายหลัง งานเตรียมพร้อมชั้นนี้ โรงเรียน ก็จัดทำขอลูกต่าง ๆ กระดาษคำ หลาย ๆ แผ่น กระดาษเปล่าแผ่น โต ๆ กินสอสี สีม่วง พู่กันไว้ให้ เพียงพอกับเด็ก เพื่อประกอบกิจกรรม เป็นหมวด ๆ ถ้าโรงเรียนจัดทำเพิ่ม เติม ไม้ก็ ควร ขยาย ทั่วให้ มี กระดาษ ขาวขุ่นขนาด ๕๕ x ๕๕ เซนติเมตร และ ขึ้นเขียน หลังจากการเขียนแต่ละ ครั้งของเด็ก ครูก็ให้เด็กร่วมกัน

รายการที่ของสอน	ข้อเสนอแนะวิธีสอน
๑. การอ่าน ให้อ่านคำและประโยคที่ประกอบรูปภาพ หรือกริยาอาการต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การอ่านหนังสือเยลิก มุ่งให้เด็กออกเสียงได้ชัดเจนถูกต้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งเริ่มหัดออกเสียง “ร” และพยัญชนะกลาให้ถูกเสียงตั้งแต่แรก ให้จำรูปลักษณะของคำและประโยค ทั้งให้รู้ความหมายของคำและเนื้อเรื่องด้วย ควรให้อ่านเป็นรายตัว แต่ในบาง โอกาสให้อ่านเป็นหมู่บ้าง	ลงมติว่าแผ่นไหนดสวย ลายไหนดสวย เป็นที ๑-๒-๓ แล้วเก็บไวเพื่อ เขาออกมาเทียบเคียงการ คียบหน้าของ เด็กในโอกาสหลัง ๆ และเพื่อให้ เด็กรู้สึก ว่า ครรส่งวนและเห็นค่าของ งานของเด็กแต่ละคน ๑. การอ่าน การเริ่มอ่าน ทั้งสอน พร้อมกัน ไปกับการ พดและ การเขียน แต่การพดในชั้นนหมายถึงพดสนทนา คนหนึ่งถามอีกคนหนึ่งตอบ และการ เขียนก็เช่นเดียวกัน หมายถึงการ เขียนคำถามและ คำตอบ ของประโยค ง่าย ๆ ที่เกี่ยวกับประสพการณ์ของ เด็ก ดังนั้นจึงต้องฝึกพร้อมกันทั้ง สามอย่าง จากการสำรวจคำเยลิก ที่แนบมา ข้างหลัง จะเห็น ได้ว่าเด็กใช้ คำถาม มาก เช่น คำ “อะไร ?” “ที่ ไหน ?” “ใคร ?” “อายุกี่ขวบ ?” “ไปไหน ?” “ทำอะไร ?” “กิน

รายการทบทวน

ข้อแนะนำข้อ

อะไร ? ” เป็นต้น ดังนั้นจึงควรที่จะ
เริ่มด้วยการนำคำแรก ๆ ของหนังสือ
เขาสืบ มาผูก ประโยคเป็น คำถามแล้ว
ให้เด็กคนหนึ่งถามเด็กอีกคนหนึ่งคอย
ให้ถามและตอบกันเอง หมวดย่อยอย่าง
มากแปดคน ครูมีบัตรคำที่ใช้เตรียม
พร้อมในมือเด็ก พอถามแล้วของเ
ยตรเสียขบถกระเปาะหนึ่ง เมื่อเสียแล้ว
ของเขียนตามลวดลายของคำแต่ละ
คำ ๆ กัน เด็กที่ขบถของเยตร
ไปเสียได้คำถามเช่นเดียวกัน ก
นั้นเด็กจะแลเห็นลวดลายของคำแต่ละ
คำซ้ำกัน เด็กก็จะเริ่มอ่านคำเหล่านั้น
ได้โดยการสังเกตเทียบกับคำแรก ๆ
ที่ดูไว้แล้ว ให้ฝึกหัดเขียนและอ่าน
พร้อมกันไปเลยดูตามจังหวะของการ
ออกเสียง

ครูเอาคำเขาสืบในหน้าแรก ๆ ของ
หนังสืออ่านมาใช้แต่งประโยคให้เด็ก
ถามและตอบกันในทำนองดังกล่าวมา
แล้ว สอนสลับกันไปกับการใช้ภาพ

รายการที่ต้องสอน	ข้อเสนอแนะวิธีสอน
เมื่อเด็กเริ่มจับหนังสืออ่าน ครูพยายามสอนให้เด็กอ่านถูกต้องตามเทคนิคของการอ่าน	ผนังโดยเลือกเอาภาพของหน้าแรก ๆ ของหนังสือมาเล่นทายกับเด็ก จนเด็กจำคำได้ คำสำคัญบางคำที่อยู่ในหน้าหลัง ๆ ของหนังสือ ครูชานำมาใช้กับตอนต้นได้บ้างจนเด็กคล่องพอสมควร เมื่ออ่านหนังสือให้อ่านเด็กจะรู้สึกว่าเขาสามารถอ่านหนังสือเล่มนั้นด้วยตนเองได้ ครูช่วยเด็กที่อ่านยังไม่ค่อยคล่องโดยให้ฝึกกิจกรรมเกี่ยวกับการทบทวน ครูสอนคืบหน้าโดยวิธีพาดอ่านเขียน และใช้เครื่องอุปกรณ์ประกอบไปด้วยเรื่อง ๆ จนจบเล่ม เมื่ออ่านได้มากแล้วครูก็ส่งเสริมการอ่านในใจโดยให้อ่านหนังสืออ่านประกอบ <u>เทคนิคของการอ่าน</u> ๑. หักอ่าน ประโยค หรือ วลี โดยใช้ลูกนิยน์ตาเคลื่อนจากซ้ายไปขวาตามจังหวะ ยาว พอสั้น ควรว กับ ช่วง ทา (eye-span) ซึ่งอาจสั้นบ้างยาวบ้างตามความเข้าใจ เด็กควรได้รับจากการอ่านขณะนั้น

รายการที่ต้องสอน	ข้อเสนอแนะข้อสอน
	๒. หักสายตาเคลื่อนจากซ้ายไปขวา เป็นจังหวะ ๆ จังหวะเหล่านั้นไม่ใช่ จังหวะละคำ และจังหวะเหล่านั้น ยาว ชวนเรื่อย ๆ ไป เมื่อเด็กมีความ สามารถมากขึ้น ๓. ถ้าจะนั่งหรือยืนให้ศีรษะและตัว ตรงปราศจากการ โยกไป โยกมา ให้ลูกยืนตาทำหน้าตาเคลื่อนจากซ้าย ไปขวาย่างเดียว ๔. ไม่ให้มีการขยับตัวหนังสือเวลาอ่าน หนังสือ แต่ อาจ ขยับ คำ เวลา แสดง บน กระดานดำได้ ๕. เวลาอ่านหนังสือ หักสายตา กว้างจากปลายบรรทัดที่กำลังอ่านอยู่ ลงมายังบรรทัดต่อไป ถ้าสังเกต เด็กอ่าน ช้าม บรรทัด จึง เขา กระดาษ เปลี่ยนบรรทัดถัดลงมาเสียก่อน ๖. นั่งถนัดหนังสือให้ลูกหลับนอนมิ ค่อยพยายาม ให้แสงสว่างส่อง เฉลียง มาจากข้างหลังเบื้องซ้าย ระยะหนังสือ

รายการทบทวน	ข้อเสนอแนะ
	ห่างจากนั้นตา ประมาณ ๑๐ นิ้วฟุต ถอ หนังสือ ให้ นานัก ค่อน มา ทาง มือซ้าย และมือขวาเตรียมสำหรับ เขยหน้าต่อไป ๗. หัดอ่านออกเสียงให้ทั้งพ่อสมควร ด้วย เสียง ไพเราะ และ ด้วย หน้าตา ยิ้มแย้มแจ่มใส ๘. เวลาหัดอ่านในใจ (Silent- reading) สังเกตมิให้เด็กทำปากหมุบ หมับหรือมีการ ระบายลมหายใจแทน การออกเสียง ๙. หัดให้เด็กอ่านเร็วขึ้นและซึม ความเข้าใจของเรื่อง โดยให้เด็ก เล่าเรื่องที่อ่านให้ครูฟัง ครูควร สังเกตอัตราเร็วของการอ่านต่อ ๑ นาที
๑๐. การเขียน ควรสอนเขียนควบกันไป พร้อมกับการสอนอ่าน โดยเขียนคำ และประโยคตามที่เด็กเรียนมา โดย เฉพาะอย่างยิ่งให้เด็กสามารถเขียนชื่อ	๑๑. การเขียน การเขียนหนังสือหรือ เขียนลายมือ ตาม แผน การ ศึกษา ปัจจุบัน ไม่มีการสะกดกลั่นความ รู้สึก ถ้า เด็ก สน ใจ เขียน ด้วย

รายการทดสอบ

ข้อเสนอแนะวิธีสอน

ของตนเองได้ในวันแรก

ให้เด็กพยายามเขียนไปตามแนว
ที่ตกแต่งไว้

ในการเขียนหนังสือบนกระดานดำ
ครูจะตองเขียน ตัวหนังสือขนาดใหญ่
และงดงาม เพื่อให้เด็กมี โอกาส
เห็น แบบหนังสือทุกและถูกต้อง

เด็ก ควรได้รับ การ แนะนำให้ม
ความสนใจในสิ่งต่อไปนี้ คือ

การจับ เครื่อง เขียน อย่างถูก วิธี
การนั่งอย่างถูกต้องหลังก่อนนำมือ การเคย
ชิน ต่อ การ หัก เขียน บน กระดานดำ
กระดานชนวนและกระดาษ

ส่งเสริมให้เด็ก สามารถ แปลข้อ
ความหรือความเข้าใจของเด็กออกเป็น
ภาพแสดงความหมายได้ถูกต้อง

มีชช่ายกให้เขาเขียนต่อไป ทงน

เพราะ มันสมอง ภาคที่ ขงคย มีชช่าย
เจริญ เรว กว่า มันสมองภาค ที่ ขงคย
มีชชว ถ้าเด็กเขียนอักษรทางตัวโดย
ลากเส้นขึ้นลงไม่เหมือนกยที่ครู ได้เคย
ถูกฝึกมา ก็ไม่มีการห้ามแล้วขงคย
ให้เขียนตามแบบของครู เช่น " " หรือ
" " หรือ " " ฯลฯ ครูถูกหัก
และถูกขงคยให้เขียนหัวก่อน แต่เด็ก
สมัย ขงคยนั้น จะเขียนมา จากหางก่อน
ก็ได้ หรือสระ " " ตาม แบบเดิม
ครูเขียน " " ก่อน แล้ว ยกปากกา
เขียนขีด เห็นสระ " " แต่
เด็กสมัย ขงคยนั้นอาจไม่ต้องยก ปากกา
เพียงแต่เขียนเส้นต่อขึ้นไปก็ได้ ความ
สะดวก เช่นนั้น จะแลเห็นได้ ว่า ทุกคน
ได้รับ จากตัวปากกาหมกซึมที่ได้ ถูก
ก็เปลี่ยนแปลงมาแต่ละชั้น ๆ จนปลาย
ปากกา กลับ เขียน สะดวก และเร็วขึ้น
ถึง นั้น จึงให้ เด็ก ได้ ฝึก หัก โดย เสว
จนเขาสามารถค้นพบทางที่จะเขียนได้
เร็วสำหรับตัวเขาได้เองจนเขาถนัดขึ้น

รายการทศของสื่อน

ขอแนะนำวิธีสอน

เมื่อเขียนตัวหนังสือไทย ๆ บน
กระดานดำได้แล้ว หักให้เด็กเขียน
ขนาดต่าง ๆ ย่อส่วนลงมาให้เล็กลง
บนกระดานดำซ้ำหลาย ๆ ครั้ง พอเห็น
ความอึดของตัวแล้ว จึงให้ลอง เขียน
บนกระดาษระหว่างเส้นบรรทัด ถ้านั่ง
เขียน ก็ แนะนำ ให้ นั่ง ถัด หลัง อนามัย
ใน ชั้น ต่อ ไป ให้ เด็ก สามารถ เขียน
ข้อความจากการฟัง สามารถ เขียน
ชื่อของเพื่อนและของครูได้ นอกจาก
เขียน ตัว หนังสือ ไทย หัก ให้ เด็ก
สามารถ เขียน แปล ข้อความ หรือ ความ
เข้าใจ เป็น รูป ภาพ ลายเส้นง่าย ๆ ได้
อนึ่ง เด็กบางคนเขียนตัวหนังสือ
กลับทงทว้าง คร่งทว้าง ตามแผน
การศึกษาฯ ระบุไว้ว่าไม่ควรตีเด็ก แต่
พยายามแก้ โดยเอา กระดาษ มา ทำ
ภาพกลับในกระดกซึ่งเป็นตัวตรง ให้
เด็ก เกิดความฉงน และ สนุก แล้ว
เขียน ตาม แบบ ภาพ ใน กระดก ให้ ถูก

รายการที่ของสอน	ข้อเสนอแนะ
๗. การแต่งความ ให้เด็กสามารถนำเรื่องที่มีสาระมาเขียน สามารถเขียน เรื่อง ข้อความสั้น ๆ ง่าย ๆ แสดงความประสงค์ของตน สามารถช่วยกันประกอบเรื่องสั้น ๆ เพื่อยกให้ครูหรือ นักเรียน ย่าง คน เขียน บน กระดานดำ สามารถชักชวนใจ ลำดับความก่อน หลัง ได้ถูกต้อง สามารถเขียน รายงาน สั้น ๆ ได้ สามารถเขียนข้อ เถมิ อายุ ชัน คำยลบ้าน ช่อพ่อ แม่ ฯลฯ สามารถปฏิบัติ และเขียนวันต่าง ๆ ได้ สามารถเขียน เรื่องที่ไต่ยนไต่ฟังมา เขียน รกหมายง่าย ๆ โดยไม่ต้องคำนึงว่า	ไต่เอง ถ้าเขียนกลับเพียงครั้งตัว ครู แก้วย ทำรอยใน กระดาษ ทราบแล้ว ให้เด็กกลับควยปลายนวชหลาย ๆ ครั้ง หรือทำลาย ผลิต เพื่อ เขา ช่อลก เขียน ความรอย หักหลาย ๆ ครั้ง ก็จะเขียน ไต่ถูกต้อง การไต่ให้รู้สึกผลจะทำให้ ไต่เกิดความรู้สึกประหม่า ซึ่งมีผลร้าย ต่อการเขียนหรือการพดภายหลัง ๘. การแต่งความ เมื่อมีความสามารถในการอ่านและ เขียน เจริญ เพียง พอ แล้ว ควร ส่ง เสริมให้เด็ก เขียน ประโยคสั้น ๆ จากความนึก ความ เข้าใจประกอบภาพที่ เด็กเขียนขึ้นเอง หรือภาพอื่น ๆ หรือเขียนจากเรื่อง ที่ไต่ยนไต่ฟังมาแล้ว ให้ใช้กิจกรรมต่าง ๆ เป็นคันว่า การเล่น การร้องเพลง การรำ การ เขียนภาพ การประชันต่าง ๆ ช่วย ประกอบการสอน อ่าน เขียน และเล่า เรื่อง

รายการทบทวน	ข้อเสนอแนะ
ให้เด็กแยกแยะเหมือนเด็กชั้นโต ให้รู้จัก เครื่องหมาย คำถาม เพื่อให้รู้ว่า ประโยคที่เป็นคำถามต่างกับประโยค ธรรมดาอย่างไร	
๕. การถอดและการผสมอักษร ครูสอน ด้วยออก ทำทาง ทำ ปาก ออก เสียง ให้เด็ก พยายาม เข้าใจ และ เห็น ว่า ถ้าพูดคำอย่างคำข้างล่าง จะมีลักษณะ ดังนี้ บ้าน = ข ข ข ข ข บ ำ ำ ำ ำ ำ น น น .. มี = ม ม ม ม ม เด็ก = ด ด ี ก ชาย = ช ช ช ช ช ำ ย ย ย เวลาออกเสียง ตอนต้น ต้น, พัน, ริมฝีปากและเพดาน ทำเสียงตอนต้น เป็น ลักษณะ ตัวพยัญชนะ ตาม ด้วย “เออะ” เช่นในคำ “เด็ก” มี ด + เออะ ซึ่งเราแยกด้วยทางเสียง “อฮ” เป็น “คฮ” ดังนี้:—	๕. การ ถอด และ การ ผสม อักษร (อักษรหมายถึงพยัญชนะและสระ) เดิมเราเรียกว่าการสะกด เราเริ่ม เรียนจากการเอาสระและพยัญชนะมา ผสมกัน อ่านออกเสียงอักษรต่าง ๆ แล้วออกเสียง คำนั้น พยัญชนะ ท้ายเสียง เราก็บอกว่า ตัวสะกด เช่นคำ “ทาง” เรากล่าวว่า “ท” สระ “า” “ง” สะกด เป็นต้น แต่ใน เวลาเดียวกัน เราก็บอกการผสม ของคำที่ไม่มีตัวสะกดว่า การสะกด เช่นคำ “มา” หรือ “ก” เป็นต้น ครูบอกเด็กให้สะกดคำทั้งสองนี้ เด็ก ก็สะกด “มี” สระ “า” “มา” หรือ “ก” สระ “ะ” “ก” แต่เมื่อเด็ก ถามครูว่า “มา” มีอะไรสะกด? “ก”

รายการที่ของสอน	ข้อแนะนำวิธีสอน
เด็กชาย เป็น ก. ช. เด็กหญิง เป็น ก. ฉ. โรงเรียน เป็น ร. ร. เป็นต้น จากคำ “ชาย” :— “ช” เป็น พยัญชนะ ต้นเสียง “า” เป็น เสียงสระ “ย” เป็น พยัญชนะปลายเสียง ครูถอดพยัญชนะต้นเสียง (initial consonants) จากคำง่าย ๆ ที่เด็ก เรียน มาแล้ว เริ่มด้วย ประสิทธิภาพ ใกล้ชีวิตตัวของเด็ก คือจากตัวอักษรของ “เด็ก ชาย” “เด็ก หญิง” “โรงเรียน” เวลาถอดเรียงคำ ก็นำ ให้เด็กเขียนไปด้วย เด็ก _____ ก. หญิง _____ ฉ. ชาย _____ ช. โรง _____ ร. เรียน _____ ร.	มีอะไรสะกด? ครูก็จะตอบว่า “ไม่มีอะไรสะกด” เด็กเริ่มฉงนทันที เขา นึกในใจว่า “เฮ้ ไม่มีอะไรสะกดทำไม ครูจึงให้สะกดได้” ปัญหาเช่นนี้เด็ก ก็ต้องนั่งไว้ ถ้าจะถามครูมากไปครูก็ จะโกรธ ครูก็ไม่รู้จะอธิบายอย่างไรอีก เช่นเดียวกับในเลขคณิต ตอนลบทม การขอยืม “เฮ้ ทำไมไม่ขอยืมแล้วจึง ไม่ใช้?” เขาไม่ขยาคขอยืมแต่ครูก็ บอกว่าต้องขอยืม ดังนั้นการเรียน ของ เด็ก ตอนนั้น จึงเป็น การ ผัน ความ รู้สึก ถ้าครูเรียงได้ก็ ต้อง เรียงเสีย ตั้งแต่เริ่มสอน ตามแนวการสอน จะเรียก “การ ถอด และการผสม อักษร” แทนคำ “การ สะกด” นอกจากการผันความรู้สึกแบบนี้ การ สะกดที่เด็ก ต้องเรียนจน ครบ จำนวน เสียงของสระและพยัญชนะทั้งหกแล้ว เป็นเสียงคำพืดที่ไม่มี ความหมายอีก มากมาย เด็กไม่เข้าใจ ไม่เพลิดเพลิน

รายการทของสื่อน	ขอแนะนำวิธีสื่อน
แล้วจึงความสังเกตออกไปถึงอักษรย่อ ที่เขา อาจพบ จาก การไป เทียบดู ตาม ถนนหรือที่สถานีรถไฟ เด็กจะพบ “ร.ฟ.ท.” “ก.ท.” “ส.ม.” “ส.ป.” ฯลฯ หรือเด็กอาจพบอักษร ย่อบนซองซองหรือบนกำแพงของ พ่อหรือผู้ปกครองของเด็ก เฉพาะการถอดพยัญชนะต้นเสียง ครูอาจให้เด็กถอดได้ทั้งคำ ทั้งยาก และง่าย จากคำที่ได้อ่านมาแล้ว เพื่อให้เด็กคุ้นกับพยัญชนะแท้ทุกตัว เท่าที่ใช้มาแล้ว ให้เด็กอ่านเสียง พยัญชนะตัวโดด ๆ วนคล่อง เริ่ม การ ถอด พยัญชนะ ปลาย เสียง โดยการเขียนคำที่หมดตัวสะกด เหมือน ๆ กัน เช่น กิน บิน วัน ฉิน ฝน } น.	เด็กถูกบังคับว่าต้องให้อ่าน แล้วถูก ลงโทษจน เป็น ประสิทธิภาพธรรมดา ว่า “เรียนอ่านควยนาตา” แต่ให้ โทษกับความเจริญทางการศึกษามาก ที่สุด เนื่องจากการอ่านตามแบบที่เรา ได้เคยเรียนกันมา พอเริ่มอ่านก็เริ่ม สะกด ดังนั้นจึงขอแนะนำเรื่องต่อไปนมา กล่าวไว้เพื่อให้ครูเห็นว่า การสะกด ตาม แผน การ ศึกษา ขั้ ้น ้น ้น ้น เมื่อไร นักจิตวิทยา ทาง ศึกษา ได้ ทำการค้นคว้าในการอ่านจนบรรลุผล เป็นลำดับดังต่อไปนี้ :— ๑. แบบอักษร (the alphabet method) ซึ่งเริ่มด้วยการผสมสระและ พยัญชนะ ก—ไก่ ข—ไข่ ฯลฯ แบบนี้ ต่างประเทศเลิกใช้ กันมา แล้วทั้ง แปลก กว่านี้ ๒. แบบเทียบเสียง (the phonic method) แบบนี้คล้ายกับแบบอักษร ดัง ตัวเสียงของสระหนึ่ง แล้วหาคำที่ ด้วยเสียงนั้นมาทำประโยค อ่านให้เสียง

รายการทบทวน

แต่การถอดพยัญชนะปลายเสียง
คร เลอก ถอก แต่ คำ ท ม พยัญชนะ
เหล่านก่อน คือ ง. น. ม. ย. และ ว.
ให้สังเกตว่า คำเหล่านอ่านออกเสียง
ไต่ยาวจากลมหายใจด้วย ครทำปาก
ออกเสียงให้แตกเข้าใจทราบซง แล้ว
จึงถอดคำท ม ก. ท. และ ย. เป็น
พยัญชนะปลายเสียง ครทำปากออก
เสียงให้แตกจนแตกเข้าใจว่าคำท ม
พยัญชนะ ก. ท. และ ย. ปลายเสียง
นั้นออกเสียงยาวไม่ได้

เมื่อคุ้นกับพยัญชนะต้นเสียงและ
ปลายเสียงแล้วจึงถอดสระ เลอกเอา
คำท ม สระง่าย ๆ และคำที่ไม่มี
พยัญชนะปลายเสียงก่อนเช่นคำ ม,
ท, ส, หรือคำ มา, หา, พา, เป็นต้น
แล้วจึงเอาคำท ม พยัญชนะปลายเสียง
มาปนเข้าด้วย เช่น มา, วาน, ว่า, มาก
เรียงคำให้เด็กสังเกตง่ายดังนี้

ก
ม
ล } .

ข้อแนะนำวิธีสอน

เพียนกัน เช่น ใครขายไข่ไก่ นำเงินเขออก
รวบรวบเงินออกและงหงอน งวเล็กแล้ว
เบิกเงิน ปลาแขยงแกงผัดหรือไม่ว่า
โดยเชื่อว่าเสียงเหมือน ๆ กันนั้น ช่วยให้
อ่านและเรียนไต่ง่ายภายหลัง

เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า ข้อ
ความต่าง ๆ ไม่มีสาระและไม่พ้องกับ
ประสิทธิภาพประจำวัน จึงไม่อยู่ในความ
สนใจของเด็กนัก จึงจะเรียนอ่านไต่ที่ไม่
ทำให้เด็กเกิดทัศนคติขี้ขลาด

๓. แบบคำล้วน หรือ ดูแล้วพูด
(the word whole or "look and say"
method) คือเรียนคำแล้วทำประโยคเป็น
คำสั่ง ให้ทำอะไรอย่างหนึ่ง เช่น
"กระโดด" "วิ่ง" "ฉีกกระโดดไต่" ฯลฯ
แบบ คำ ล้วน ดีกว่า แบบอื่น ที่กำเนิด ก่อน
เพราะได้มุ่งหมายประกอบ นักจิตวิทยา
การศึกษาผู้หนึ่งกล่าวว่า ถ้าสอนด้วยจัก
หาภาพประกอบได้มาก วิชานี้เหมาะสมควร
ที่สุดสำหรับเด็กทบทวนของชั้น

รายการทบทวนข้อ	ข้อแนะนำวิธีสอน
มา } หา } พา } มา } วาน } ว่า } มาก }	๔. แบบประโยค (the sentence method) เขียนหัดเด็กด้วยการอ่านเป็นประโยคเลย เมื่อเริ่มนำมาใช้ใหม่ ๆ มักนำเอาประโยคที่ไม่เกี่ยวกับความสนใจและกิจกรรมของเด็ก มาใช้ และบางทีเป็นประโยคที่ยาวและยากไป ในระยะเวลาอันใกล้ ๆ นี้ นักศึกษามองเห็นข้อบกพร่องและข้อดีของแบบฝึกหัดอ่านต่าง ๆ จึงคิดแก้ไขโดยค้นคว้าหาคำเยสิกมาใช้ และเรียบเรียงแบบฝึกหัดอ่านให้สอดคล้องกับประสบการณ์และกิจกรรมของเด็ก หนังสือสอนอ่าน ของ แทบทุกประเทศ จึงหันเข้าหาแบบประโยคซึ่งเน้นคำเยสิก หักให้เด็กอ่านหนังสือแยกตัวให้อยู่ในสภาพกระหาย อ่านหนังสือใดแล้วจึงเริ่มเรียนการถอดพยัญชนะและสระของคำเยสิกเหล่านั้น การสอนอ่านเขียนตามแบบ นี้ จึงต้องคำนึงถึงความสนใจและความกระหายของเด็กเป็นใหญ่ ส่งเสริมให้เด็กชอบอ่าน และชอบเขียน ชอบพูด ชอบเล่าเรื่องของ

ครูสอน การถอดพยัญชนะต้นเสียง ก็แยกเป็นหมวด ๆ โดยแทรกสอนกับบทเรียนภาษาไทยหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการทบทวนภาษาไทยจนครบชั้นแล้วก็ถอดพยัญชนะปลายเสียง เฉพาะ ง. น. ม. ย. ว. และ ก. ต. บ. จนเคยชิน ครูอาจเน้นโดยการถาม — ตอบ จนเด็กสามารถ พูดได้ว่า คำใดมีมากมีปลายเสียงด้วย “ตัว” เหล่านั้น

ทรงพอจะให้ความทรงจำ และความเคยชินอยู่ในสภาพเตรียมพร้อม เพื่อการสอนทั้งหมด พยัญชนะปลายเสียง ที่ยาก ๆ ภายหลัง

รายการททองสอน	ข้อแนะนำวิธีสอน
ครูไม่จำเป็นต้องใช้ศัพท์ทุกตัวที่เด็กเพียงพกว่าต้นเสียง คือ กอ ญอ ชอ ฯลฯ ปลายทางเสียง คือ งอ, นอ, มอ ฯลฯ และพยางค์สระ เพียงพกว่า “เสียง” “เสียง ำ” “เสียง โ” ก็พอแล้ว คำใหญ่ ๆ คำศัพท์จำเพาะต่าง ๆ นั้น รอไว้เนิ่นก่อน เทอมกลางของประถม บ ท ๒ การถอดพยัญชนะต้นเสียง ปลายทางเสียง และ สระง่าย ๆ โดยเฉพาะ สระยาวเสียงเดียว เช่น แ, เอ, ำ, โ, เป็นต้น และ สระสั้นเสียงเดียว เช่น ะ, ะ, ิ, ุ, ึ, ู เป็นต้น ก็เพียงให้เด็กคุ้นกับการแยก ลวดลายของคำง่าย ๆ เตรียมพร้อม เพื่อสอนทอในชั้นต่อไปเท่านั้น สอนเพียง ๕—๑๐ นาที แทรกบทเรียนภาษาไทยอื่น ๆ เช่น เกี่ยวกับการสอน ยันไคเสียง ครูอาจหัดผสมคำง่าย ๆ จากสระ และ พยัญชนะ ที่เด็กได้เคยถอด	ประสิทธิภาพของเขา ส่วนการถอดและการผสมนั้นเพียงเช่น บทเรียนแสงเข้ามา โดยมีให้เด็กรู้สึกตัว ถ้าครูเห็นว่าเด็กแสดงอาการระเขย ครูก็ควรหากิจกรรมหรือบทเรียนอื่น ๆ มาแทนทันที

รายการทของสื่อน	ข้อเสนอแนะวิธสื่อน
คลัง แล้วยัน ภาระงานทำให้เด็กช่วยกันทาย ก็จะทำให้อำนาจการสรางสรรเจริญเติบโตขึ้น และเด็กก็จะเพลิดเพลินตนทายอยู่เสมอ ทคให้เด็กถอด ค้างาย ๆ ออก ฝฝยณณะตนเสียง ปลายเสียง และสระไคเพียง ๓๐๐ คำ สำหรับชั้นประถมขท ๑ ยังไม่ต้องสสอนวรรณยุกคและไมออกซอ "ไมเอก" "ไมโท" ฯลฯ กยเด็กเลย	

ชั้นประถมปีที่ ๒

รายการทของสื่อน	ข้อเสนอแนะวิธสื่อน
..... 	

ชั้นประถมปีที่ ๓

รายการทดสอบ	ข้อแนะนำวิธีสอน
.....	
.....	
.....	

ชั้นประถมปีที่ ๔

รายการทดสอบ	ข้อแนะนำวิธีสอน
.....	
.....	
.....	

หมวดเลขคณิต

ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายของการสอนเลขคณิตก็คือ ให้เด็กยังเกิดความสามารถแก้ปัญห
ประจำวันที่เกี่ยวข้องกับจำนวนหรือปริมาณ ตามแบบเดิมที่เราเริ่มให้เด็กฝึกหัดคิดเลขซ้ำ ๆ
กันจนจำได้เอง แต่ตามแผนการศึกษายุ่งขึ้นเรามุ่งถึงความสำคัญของความเข้าใจที่เด็ก
ควรได้รับตามวัย ดังนั้นครูแผนการศึกษายุ่งขึ้นต้องใส่ใจเครื่องอุปกรณการสอน
เกี่ยวกับจำนวนหรือปริมาณให้ใกล้ชิดกับความเป็นอยู่ เพื่อให้เด็กเกิดความสามารถ
คิดแก้ปัญหประจำวันในวงความสนใจของเขาตามระดับอายุ ในเวลาเดียวกันเมื่อเริ่ม
สอนเลข ครูจำเป็นต้องนำคำเขลเกี่ยวกับเลขมาสอนแก่ประโยคเล่นก่อน และทำให้
วาทะของเล่นไปทั่ว

การเรียนที่จะได้ผลสอนเด็กแทนนี้ เด็กต้องมีโอกาสลงมือทำจริง ๆ เช่นเด็กได้จับ
ทองเงินตราหรือเครื่องอุปกรณที่ทำขึ้นแทนเงินตรา จ่ายและทอนสตางค์หรือซื้อขายของ
ไว้ไว้ ใต้ทอง ใต้ชั่งกับมือเอง กิจกรรมของห้องเรียนตามธรรมชาติที่ครูจัดขึ้น ต้อง
ให้มีปัญหประจำวันต่าง ๆ เพื่อให้เด็กเป็นผู้เล่น

โดยเหตุที่เด็กเขาเรียนบทแรกมพินเดิมไม่เหมือนกันและไม่เท่ากัน ครูจึงจำเป็นต้อง
ต้องสับคนพินความรูเดิมเกี่ยวกับความเข้าใจของเด็ก ในเรื่องจำนวนซึ่งมีอยู่ก่อน
เขาเรียน แล้วเริ่มสอนจากลำดับขั้นเป็นขั้นหรือรายควาขึ้นไป

ชั้นประถมปีที่ ๑

รายการทดสอบ	ข้อแนะนำวิธีสอน
ก. ทด ให้ เด็ก สัน ทัด ใน เรียง เกยว กับ จำนวน โดยการสนทนาก่อนและ เมื่อเด็กเริ่มเข้าใจแล้วจึงหัดเขียน ข. ทด เล่น กบ สั้ง ของ เงิน คัน เคย กับ ตัว เลข อาระบิก 0, 1, 2 10 เมื่อสามารถเขียนอ่านตัวเลข ได้ แล้ว ก็ให้เพิ่มอ่าน และ เขียน จำนวน ของ สิ่งต่าง ๆ ให้ถึง 100 หรือเกิน 100 ไปข้างก็ได้ ทด ให้ เด็ก ใ้ เลข อาระบิก ให้คล้องทศ ค. ให้ เข้า ใจ ใ้ เลข ที่ เช่น ที่ หนึ่ง, ทศ..... ง. สามารถนับทศ 1 หน่วยถึง 100 ทศคึ่งถึง 100 ทศ 5 ถึง 100 ทศ 10 ถึง 100 ถ้าเด็กสามารถ นับได้เกิน 100 ก็ให้สอนสูงขึ้นไป จ. ให้สามารถอ่าน และเขียนเลขไทยได้	ง. เมื่อเรียนถึงตอนน คอ เมอรู จัก นับ ทศคึ่ง ทศห้า.... ได้แล้ว ควร ให้เด็กได้รู้จักคำว่า คู่, คี่ ให้เด็กหัดนับทศสาม ทศหกข้าง แล้วนำให้เด็กรู้จักคำว่า โหล, ครึ่ง โหล มีจำนวนเท่าไร

รายการทดลองสอน	ข้อเสนอแนะวิธีสอน
ฉ. ให้เข้าใจในการบวกเลข ๒ จำนวน ๓ จำนวน หรือ ๔ จำนวน ฯลฯ ที่ได้ผลลัพธ์ไม่เกิน ๑๐ และ สั้น ทักทาง ทักนะจากการใช้สูตรบวก พยายาม ให้อยบแม่นยำและเร็วขึ้นเช่น $7+2=9, \quad 8+2=10$ $6+1=7, \quad 0+5=5$ $2+1+3+2=8 \quad \text{เป็นต้น}$	ฉ. ในการสอนให้เด็กบวกหรือรวมกัน ในข้อนี้ เช่นที่เข้าใจแล้ว ก็ให้นำเอา เครื่องหมาย+ ให้เด็กรู้จักแทนค่าที่พูดว่า บวกกันหรือรวมกันได้ใน
ช. ทักให้เกิดความสั้น ทัก ในการบวก เลขด้วยจำนวนเป็นสิบถ้วน ๆ ที่ได้ผลลัพธ์ไม่เกิน ๑๐๐ เช่น $10+40=50, \quad 40+10=50$ $30+60=90, \quad 50+50=100$ เป็นต้น ทักให้บวกเลขทงวอเขียน แนวนอนและแนวตั้ง	
ซ. ทักให้เข้าใจในการลบเลข หลักเดียว ๒ จำนวน และฝึกให้สั้นทักทาง ทักนะจากการใช้สูตรลบ เพื่อ ให้อยบแม่นยำและเร็วขึ้น เช่น $9-0=9, \quad 8-2=6$ $3-1=2, \quad \text{เป็นต้น}$	ซ. ในการลบเลขเมื่อเด็กเข้าใจแล้ว ก็ให้นำเครื่องหมาย- ให้เด็กรู้จักว่า แทนคำว่าลบหรือหักออก

^๑ ๒ รายการทของสอน	^๒ ข้อแนะนำวิธีสอน
ฉ. หักให้เกิดความสั่นตักในการ ลบ เลข จำนวนเป็นสิบ ๆ ด้วยตัวลบจำนวน เป็นสิบ ๆ เหมือนกัน ผลลัพธ์ไม่เกิน 90 เช่น $90 - 20 = 70$, $50 - 30 = 20$, $20 - 10 = 10$ เป็นต้น	
ญ. หักให้เข้าใจหลักหน่วย และ หลัก สิบ การบวกและลบระหว่างเลขสอง หลัก และหนึ่งหลัก การบวกและลบ ระหว่างเลขสองหลักด้วยกัน โดยมี ผลลัพธ์ของแต่ละหลักไม่เกิน ๙ เช่น $14 + 2 = 16$, $6 + 13 = 19$, $14 + 11 = 25$, $17 - 6 = 11$, $17 - 12 = 5$ เป็นต้น	
ฎ. หักให้เด็กเพิ่ม จำนวน ต่าง ๆ เป็น สองหน (หรือสองเท่า) แล้วนับผล รวมเท่าที่เด็กจะเข้าใจได้ เริ่มด้วย จำนวน ๒, ๓, ๔, ๕ ฯลฯ โดยไม่ใช้ วิธีของสูตรคูณ	

รายการทของสอน

ขอแนะนำวสอน

๑. ให้มีความสามารถแย่งสิ่งต่าง ๆ ออกเป็นส่วนทำเป็น เพื่อให้ประสาณ ภัยความเย็นอยู่และ มีปัญหา ที่ เกิดขึ้น ในชีวิต เช่น การแย่งครึ่ง แย่งเป็น สามส่วน แย่งเป็นสี่ส่วน แล้วจึงให้ เด็กกรจกและเข้าใจรูปเศษส่วน ของที่ แย่งนั้น

๒. เมื่อสอนบวก ลบ เพิ่มเป็นหน้ๆ และ แย่งเป็น ส่วนง่าย ๆ จนเด็กเข้าใจ คแล้วจึงให้เด็กกรจกเครื่องหมาย + , - , × และ ÷

๓. สามารถบอกเวลาเป็นชั่วโมงและครึ่ง ชั่วโมงได้ และสามารถบอกชื่อของ วันและวันที่จากปฏิทินได้

๑. เมื่อเด็กเข้าใจเรื่องการ แย่ง เป็น ครึ่ง สามส่วน สี่ส่วน โดยการเอาขนม หรือผลไม้มาตัดแบ่งให้เด็กเห็นเป็นที่ เข้าใจแล้ว จึงให้เด็กกรจกเศษส่วน นั้นมีความมุ่งหมายแต่เพียงว่า การ เขียนคำว่าครึ่งหนึ่ง หนึ่งในสามส่วน สองในสามส่วน หรือหนึ่งในสี่ส่วน เป็นคน เขียนอย่างไร และอ่าน อย่างไรเท่านั้น

๒. สำหรับเครื่องหมาย + - × ÷ ที่ กล่าวถึงในชั้นขอให้ฟังเข้าใจว่า คร นำเอามาให้เด็กกรจกได้ เป็นระยะ ๆ ไป เมื่อเรียนถึงและเข้าใจแล้ว แต่ ละระยะไป ไม่จำเป็นจะต้องรอมาดัง ชน

๓. สำหรับชอนหมายเพียงแต่ จะ ให้ เด็ก บอกเวลาเป็น านาฬิกาได้ เช่น ๙ นาฬิกา ๑๐ นาฬิกาครึ่ง หรือออกครึ่ง ชั่วโมงจะถึง ๑๑ นาฬิกา เป็นต้น เมื่อ เด็ก อ่าน เลขไ้ก็ให้หมายถึงให้รู้ว่าใน สัปดาห์หนึ่งมี ๗ วัน มีชื่อวันว่า อะไรบ้าง และให้เด็กบอกได้ว่าวันนั้น

รายการทของสื่อน	ขอแนะนำวิธีสื่อน
๑๒. ทักให้ชนทกสถิต ท เกยว กข ทว เต็ก หรือเกยวกับควมส้งเกตประจ้งวัน	๑๒. เป็นวันอะไร ๑๒. การทำชนทกสถิตในชน เป็นแต่ เพียงให้เต็กเขียนชนกระตาส หรือ ทำ เป็น แผ่น ปรุทิน แสดง รูป ตาม ท คน ส้งเกตในชนทกสถิต ทนง ทพเคษ เช่น ๑๒. ถาฝนตกทกชนทกสถิตเขียนเลขชนทก แล้ว เขียนภาพฝนสายฝน และถา สามารถจะ เขียน เป็น ทว ทนง สอ ว่า “ฝนตก” ได้ด้วยกคชนทกชนทก
๑๓. ให้เต็กมีความสนทท ใน การ ช้ง ทวง วัดง่าย ๆ โดยมกกิจกรรมจากเครื่อง อุปกรณ	๑๓. ในการช้ง ทวง วัด ให้เต็กได้ลงมือ ทำด้วยตนเองจริง ๆ เช่น วัควมยาว เป็นเมตร ก็ให้วัดวัดกว้ง ยาวของ ห้องเรียน หรือสนาม เป็นต้น
๑๔. ผลักให้เต็กยังเกิดควมส้งเกตและ คะเนควมใกล้ไกลของระยะทางโดย เล่นเป็นการทายกัน แล้วช่วยกันวัด จริง ๆ ในทำนองเกยวกันหักทาย ควมรู้ เช่น คมรณากถง ถวยรณาก กชชน ขวคณากถวย ฯลฯ และทาย นาหนกส้งของและช้งนาหนก ทว เอง ทุก ๆ เเคชน	
๑๕. เมอเต็กเข้าใจ เล่นกับ จำนวนต่าง ๆ	๑๕. ในการผูกโจทยครุจะท้งริเริ่มให้เต็ก

รายการทบทวนข้อ	ข้อเสนอแนะข้อ
แล้วทบทวนให้เด็กฝึกเป็น โจทย์ โดย ครู แนะนำเริ่ม จ. เมื่อเด็กคุ้นกับการฝึกเป็น โจทย์ แล้ว ทบทวนให้เด็ก โจทย์ ออก เป็น จำนวน เลข และหาผลลัพธ์	เพื่อเป็นตัวอย่างก่อน แต่ต้องง่าย ๆ ที่เด็กได้เคยได้รู้เห็นอยู่ เช่นในการ ซื้อ-ขายของ การไปจ่ายตลาด การ ทอนสตางค์ แล้วจึงให้เด็กหาคำเอง และแก้เอง และหาผลลัพธ์เองโดย ครูอาจต้องช่วยเหลือบ้าง
รายการทบทวนข้อ	ข้อเสนอแนะข้อ
..... 	

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

ชั้นประถมปีที่ ๓

รายการทของสื่อน	ชื่อแนะนำวชิสื่อน
.....	
.....	
.....	

ชั้นประถมปีที่ ๔

รายการทของสื่อน	ชื่อแนะนำวชิสื่อน
.....	
.....	
.....	

หมวดธรรมชาติศึกษา

ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายในการสอนธรรมชาติศึกษา เป็นเรื่องสำคัญอย่างหนึ่งของการศึกษาทั่วไปสำหรับชั้นประถมศึกษา คือต้องเร่งเร้าและนำไปยังเกิดพัฒนาการรอบข้างของเด็กเกี่ยวกับธรรมชาติ เด็กควรเริ่มมีความเข้าใจในเรื่อง แรงต่าง ๆ วัตถุต่าง ๆ สิ่งประจักษ์ต่าง ๆ และสิ่งมีชีวิตทั้งหลายซึ่งเมื่อรวมกันเข้าแล้วก่อโลกที่เขาได้สัมผัสประสบการณ์ทุกอย่างนั่นเอง นอกจากนี้ควรมุ่งให้เด็กนำเอาความรู้ที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขความเป็นอยู่ของตนและชุมชนให้ดีขึ้น

ผู้ใหญ่จะสังเกตเห็นได้ว่า ถ้าให้เด็กมีกิจกรรมตามความสนใจของเด็กเอง เด็กจะแสดงความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งแวดล้อมในโลกที่เด็กอาศัยอยู่ แต่ผู้ใหญ่มักมองข้ามความรู้อยากเห็นไปเสียแล้วสะกดกลั้นหรือห้ามบังคับเด็ก อ้างว่าซุกซน แล้วบังคับให้ไปทำสิ่งอื่นที่ไม่มีความสนใจ ความอยากรู้อยากเห็นนี้จะลดน้อยลง ความอยากรู้อยากเห็นนั่นเอง คือข้อเกิดแห่งการประจักษ์รู้คิดค้นสิ่งใหม่ต่าง ๆ มาสู่สังคมของโลก

การเริ่มเรียนเพื่อให้สามารถเขียน - อ่าน - ตามหนังสือธรรมชาติศึกษาและตามแนวหลักสูตร ครูจำเป็นต้องตั้งต้นด้วยการเล่นกับคำเบสิคเกี่ยวกับธรรมชาติศึกษา โดยใช้เครื่องอุปกรณต่าง ๆ มีการทดลองประกอบเท่าที่จะคิดได้ พร้อมทั้งการพาเด็กเที่ยวสำรวจ ฯลฯ

ชั้นประถมปีที่ ๑

รายการทบทของสื่อน	ข้อเสนอแนะวิธีสอน
ก. พืชที่สำคัญสำหรับท้องถิ่น พืช ผัก สวนครัว ลักษณะ และประโยชน์ ถูกที่ปลูก การบำรุงรักษา ผลไม้ที่มีมากในท้องถิ่น ออกผลเมื่อใด มีลักษณะอย่างไร มีประโยชน์อย่างไร ไม้ประดับที่อยู่ในโรงเรียน และ หมู่บ้านให้รู้ลักษณะและชนิด	ก. ให้เด็กได้ดูพืช ผัก ที่ ปลูก ใหญ่ หรือนักเรียนชั้นโตปลูกไว้ ให้เด็กช่วยในการบำรุงรักษา หรือถ้าจะปลูกเองก็ให้ปลูกเล่น ในกระถางหรือกระเบื้องเล็ก ๆ พาไปดูสวนผลไม้ที่มีมากในท้องถิ่น หาผลไม้ต่าง ๆ มาเป็นตัวอย่างเรียนในชั้น นำตัวอย่างไม้ประดับที่ปลูกมากในท้องถิ่นมาเป็นตัวอย่างในการเรียน ให้ครูและเด็กปลูกถั่ว มะเขือเทศ ต้นขานไม้โรย ฯลฯ แล้วสังเกตการเติบโต เด็กมีหน้าที่รดน้ำ
ข. สัตว์ในท้องถิ่น สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เช่น แมว นก ฯลฯ ลักษณะ ชนิด ความเป็นอยู่ และการเลี้ยงดู	ข. ให้นักเรียน นำสัตว์เลี้ยง มาจากบ้าน หรือ ครอบครัวยามาจากท้องถิ่นให้นักเรียนได้รู้จักทั่วถึงกัน ส่งเสริมให้เด็กได้มีสัตว์เลี้ยง ของ ตนเองโดย แนะนำ วิธีเลี้ยงดูให้

รายการทบทวนข้อ	ข้อแนะนำวิธีสอน
สัตว์ทเลียงไวเบนอาหารเช่น เป็ด ไก่ แพะ ฯลฯ ลักษณะ ชนิดความ เป็นอยู่และการเลี้ยงดู สัตว์ทมอยู่ ตามธรรมชาติในท้องถิ่น เช่น นก ปลา แมลง ฯลฯ ให้ รู้ลักษณะและประโยชน์	พาไปดู สัตว์เลียง ที่ ไม่ ย่าง นำมา โรงเรียน ได้ ง่าย ให้ เห็น สภาพความ เป็น อยู่ ลักษณะ ของ คอก ทเลียง และ การเลี้ยงดูตามที่เป็นจริง ให้ครูและเด็กเลี้ยง สัตว์เลียงบาง อย่างเช่น กระต่าย หน่อเตา ฯลฯ เพื่อสังเกตความเป็นอยู่ เติบโตหนาที่ ให้อาหารและทำความสะอาด พาเด็ก เทว สสำรวจ เพื่อ ให้ รู้จัก สัตว์ ทมอยู่ตามธรรมชาติในท้องถิ่น เมื่อ เด็กพบเห็น ย่อมสนใจจะ อภิปราย ซักถามความ รุเกยวัก เรืองน
ค. ลมฟ้าอากาศ ฝน น้ำฝนให้ประโยชน์อย่างไร ฝน มาจากไหน เมฆ ลักษณะของ เมฆฝน ฤดูต่าง ๆ ในรอบปี แตกต่างกัน อย่างไรเฉพาะในท้องถิ่นของเด็ก ลม ทิศทางของลมในฤดูต่าง ๆ ที่ สังเกตได้ในท้องถิ่น	ค. สอนตามเหตุการณ์ เช่น สอนเรื่องฝน เมื่อเวลาฝนตกหนัก พาไปดเมฆฝน ในเวลาจวนฝนจะตก สังเกตทิศทาง ของลมในเวลามีลมพัด อภิปราย เรื่องระดับน้ำเมื่อเวลานานาหลาก หรือมี น้ำท่วม ทำกังหันลมเล่น พาเด็กกังหันที่ วัดนาเขานาหรือนาเกลือ ทำตารางฤดูเป็นเดือน ๆ แล้ว

รายการทของสื่อน	ข้อแนะนำวีสอน
นำ นำมากำนอนอยตามฤดูกาล นำมาจากไหน การเปลี่ยนแปลงของ นำ นำมาความสำคัญอย่างไร ทวงอาทิตย์และแสงแดด เปลี่ยนแปลงอย่างไร ในรยวัน ให้อะไรอยู่ทางไหน ชน - ทก ความร้อน แสงสว่าง ฯลฯ ทวงจันทร์ และดาวในท้องฟ้า เดือน มก เดือนหงาย ชนเมื่อไร ให้อะไร เห็นใดเมื่อไร เป็นต้น	ใส่ภาพ ผ่น - ลม - แดด พืช และสัตว์ต่างๆ ค้มนำให้กับการเปลี่ยนแปลง ฯลฯ พาเที่ยวทสูงคทวงอาทิตย์ชนและ ทก ปลุกทชกทานตะวันแล้วคทชก หันได้ตามแดด สังเกตเงาของไม้ ทบักไว้ว่าเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในรยวัน ตากผ้าในแดด ทากผ้าในร่ม ตองเขาน้ำใส่จานในแดดและในร่ม งานไหนแห้งก่อน ทากผ้ากลางวันและ กลางคืนคผลต่าง สังเกตแสงสว่าง ในห้องมกและห้องสว่าง สังเกต การทาอาหารบางอย่างเช่น กะปิ, กล้วยตาก, ทากผ้าห่ม, หมอน, มุ้ง, ผลเป็นอย่างไร ให้นักเรียนสังเกต ปรากฏการณ์ ใน ท้องฟ้า เวลา กลางคืน แล้ว นำ มา อภิปรายซักถาม เป็นแนวทางสำหรับการ ท จะสังเกต ความ เปลี่ยน แปลง

รายการทบทวนข้อ	ข้อแนะนำข้อ
ง. แรงต่าง ๆ ที่ใช้กับของเล่น เรือที่ขยับได้ ทำด้วยอะไร ลอยได้ อย่างไร เล่นไปได้อย่างไร ว่าวทำอะไร จึงจะลอยได้ กังหัน ลมและเครื่องร่อนง่าย ๆ ทำได้ อย่างไร ของเล่นที่ให้เกิดความฉงน เช่น แม่ เหล็ก เข็มทิศ ของเล่นที่เคลื่อนไหว ได้ กระบอกได้ ฯลฯ	ต่อไป ทำภาพดวงจันทร์ ตามที่ เห็นเวลาเดือนหงาย ง. ให้ ทำ ของ เล่น ต่าง ๆ เหล่านี้ ด้วย ตนเองเพื่อเด็กจะได้สังเกตเหตุผลของ การทำงาน ของ เครื่อง เล่น เหล่านี้ ถ้าเป็นสิ่งที่ทำไม่ได้ให้หา ตัวอย่างมา ให้เด็กเล่นและสังเกตพิจารณา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

รายการทบทวนข้อ	ข้อแนะนำข้อ
..... 	

ชั้นประถมปีที่ ๓

รายการทบทวนข้อ	ข้อแนะนำวิธีสอน
.....	
.....	
.....	

ชั้นประถมปีที่ ๔

รายการทบทวนข้อ	ข้อแนะนำวิธีสอน
.....	
.....	
.....	

หมวดสังคมศึกษา

ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายของสังคมศึกษา คือ การศึกษาเพื่อให้เด็กรู้จักว่า การที่เกิ
 และอยู่ร่วมกันเป็นหมวดหมู่เช่นประเพณีการณอย่างหนึ่ง และเป็นปัญหาที่มนุษย์ต้องช่วย
 กันส่งเสริมให้ยังเกิดความขึ้นอยู่ตามแนวเสรีประชาธิปไตย เด็กควรได้รับการอบรมให้
 อยู่ร่วมกัน เพื่อก่อให้เกิดความรู้สึกเห็นอกเห็นใจกัน เสียสละให้แกกัน และช่วยเหลือ
 ชิงกันและกัน เพื่อให้เกิดความรักในสังคมแวดล้อมในปัจจุบันและในสิ่งทีได้ผ่านไประ
 และให้รู้ว่าผู้นั้นมีความต้องการในสิ่งต่าง ๆ เช่นเดียวกับตน ฉะนั้นทุกคนจึงต้องพึ่งพา

อาศัยกัน และให้รู้สึก ว่าแต่ละคนมี เสรีภาพและ โอกาสที่จะ ช่วย ตัวเอง ให้แสดง
 ความสามารถของตนโดยบรรลุผลเต็มที่ ทั้งให้เด็กรู้สึกชื่นชมและรักความสวยงาม
 แห่งธรรมชาติแวดล้อม และให้เด็กได้ปรับปรุงความเขินอายของตนให้เหมาะสมกับ
 ระยะเวลาของตน สิ่งสำคัญที่สุดก็คือ ให้เด็กมีความรู้เข้าใจในความจำเป็นของตน
 ของการดำรงชีวิต เช่น อาหาร ที่อยู่และเครื่องนุ่งห่ม ฯลฯ ดังนั้นสังคมศึกษาจึง
 เป็นหมวดวิชารวมของวิชาต่าง ๆ เช่น หน้าที่พลเมือง ศีลธรรม สุขศึกษา ภูมิ-
 ศาสตร์และประวัติศาสตร์ พลศึกษา การผสม คณิตและชีววิทยา ฯลฯ แต่ในการ
 เรียนชั้นแรก ควรเริ่มต้นจากสิ่งง่าย ๆ ที่เด็กพบเห็นแล้วค่อย ๆ ขยายวงกว้างออกไปโดย
 การให้เด็กได้เปรียบเทียบ แสดงออกและลงมือทำจริงฝึกให้บังเกิดนิสัยชยากรือยาก
 เห็น ชยากรุณียและค้นพบวิธีการความกลลยและสิ่งต่าง ๆ

ขั้นประถมปีที่ ๑

รายการที่ของสอน	ข้อแนะนำวิธีสอน
ก. เกี่ยวกับตัวเอง ให้รู้จักชื่อตัวและ ชื่อย่อ ชื่อ นามสกุล บิดา มารดา ที่อยู่ ตำบล อำเภอ จังหวัด และ นามสกุล ให้รู้จักความสะอาดของ ร่างกายและเสื้อผ้าของใช้ เช่น แปรง ฟัน ขาวย่น ชักผ้า ล้างชักผ้า ความสะอาดของเครื่องใช้ ให้ ระวังรักษา หู ตา ฯลฯ ให้	ก. เกี่ยวกับตัวเอง ๑. ใช้บัตร คำกริยา เป้าหมาย ล้อ ให้ เขียน หักเสียบชื่อ นามสกุล บิดา ที่อยู่ มารดา จังหวัด อำเภอ ตำบล รวมชั้น และครู เช่นการช่วยพร เล่า เรื่องเกี่ยวกับตัวเอง ๒. ความสะอาดต่าง ๆ ให้ให้ทำ จริง เป็น ประจำ ทาง โรงเรียน มาก ที่สุด

รายการทบทวนข้อ	ข้อเสนอแนะข้อ
มารยาท และการปฏิบัติในการอยู่กิน รุ้จักเลือกอาหาร คมนามรสดีให้ มาก ๆ หักให้ ประหยัดทรัพย์และ ระ วั ง รั ก ษ า ของ ใ ช้ ประหยัด กำลังและเวลา หักให้ขยายให้ถูก ต้องตามสากลนียม หักให้กล้าพูด กล้าแสดงออกตามทางที่ถูก รุ้จักฟัง หิวระะ หรือปรยมอมเมอพงพอใจ ให้เกียรติแก่เด็กหญิง หักใช้คำ “สวัสดี” “โปรก” “ขอใจ” “ขอโทษ” ฯลฯ หักให้รุ้จักรักษาความ ปลอดภัย แก่ตัวเอง เช่น หีบของ หนักชงอยทลง ข้ามถนน ขนลงบันได การใช้เครื่องมออย่างอย่าง เช่น มีค ฯลฯ หักให้เคารพพิทามารคาและครูเมอมา โรงเรียน และ กลับ โรง เรียน หัก มารยาท เคารพทักทายปราศรัยต่อ ผอนทว. ๆ ไป	อภิปราย และกวคชันการระวังรักษาหิตา ๓. หักให้กินร่วมกัน ปฏิบัติจริง อภิปรายและกวคชัน และหักเล่นอย่าง สม่ค ๔. อภิปรายและ กวคชัน การ ใ ช้เงิน ส่งเสริมการเก็บออม รักษาของใช้ ทำ กิจกรรมไม่ว่าง เปลี่ยนอยู่เสมอเลือก เฉพาะที่เป็นประโยชน์ ๕. กวคชัน ขิริยาบถด้วยการทำจริง และผกหักให้พค เล่าเรื่อง ให้เล่นเรื่อง ตามนิยายให้ไคผลคกันแสดง ผลคกันฟัง และค ผกมการชมนมทเป็นพคและมีใช้พค ๖. หักใช้คำพูด เกยวกับ วัฒนธรรม และ ให้ เกียรติ แก่เด็กหญิง ด้วย การ ทำ จริง และอภิปรายกวคชันสม่คเสมอ ๗. ผกวัรักษาความปลอดภัยในทาง ปฏิบัติ และ อภิปราย ความคึกเห็น เช่น ไหวพริบในการช่งกันอคคภัย พกกันยหรี มีไฟทกอยู่กคภัยเสี การใช้ทราย กิ่งไม้

รายการทบทวน	ข้อเสนอแนะ
๖. เกี่ยวกับครอบครัว ให้รู้ถึงความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว อาชีพของผู้ใหญ่ที่เลี้ยงดู ครอบครัวเกี่ยวข้องกับการใช้ยาอย่างไร การช่วยทำงานในบ้าน การเช็ดฟันผู้ใหญ่ การปฏิบัติข้อสัทธิเลี้ยง การช่วยของกันภายในบ้าน เช่น ไม่เล่นไฟ ให้ได้มีโอกาสไปบ้านของผู้อื่น เพื่อเห็นความแตกต่าง และรู้ความกันไปของเพื่อนบ้านใกล้เคียง หักทำการผสมง่าย ๆ คัดแปลงของที่ใช้แล้ว หรือทอดทิ้งหมอมายาเป็นของเล่น ของใช้ของประตึ้นง่าย ๆ	ผ้าคลุมกับไฟ ฯลฯ ๘. กระตุ้นให้ทำการเคารพบิดามารดาก่อนและถอนกลับจากโรงเรียน มีการอธิบายใครทำอะไรแล้วให้มาเล่า ๙. มารยาทต่าง ๆ หักให้ทำจริง ครุ่น เช่น ครบทุกเทีก่อนและกวาดขึ้น เล่นสัสมิตชีวิต เช่นการรียแซก ปราศรียกัยแซก ๗. เกี่ยวกับครอบครัว ๑. อธิบายและล่อให้เล่าเรื่อง การช่วยงานในบ้าน หักให้ช่วยทำงานในโรงเรียนแย่งหน้าที่และร่วมกัน ๒. พาไปบ้านใกล้เคียงอธิบายเล่าประกอบความคึกเห็น ๓. หักให้ทำการผสมหลาย ๆ อย่าง หลาย ๆ ประเภท ส่งเสริมผู้ฉันท มี การแสดงและกิดข้อผู้ทำ

รายการทของสอน	ข้อเสนอแนะวิสัยทัศน์
ค. เกี่ยวกับโรงเรียนและสนาม เล่นให้รู้ชื่อและที่ตั้ง ของโรงเรียน รู้จักครู รู้จักแผนผังโรงเรียน โดยขึ้นทำด้วยดิน หรือใช้กระเบื้องทราย โดยใช้วัตถุจำลองหรือด้วย วัสดุ เขียน แผนผังในกระดาษ ให้ช่วยรักษาความสะอาดห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน กำหนดให้ มีการ ปลุกต้นไม้ประดับ หักมารยาทควรปฏิบัติต่อครู และเพื่อนนักเรียน ให้มีการปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการ ไป และ กลับจากโรงเรียน หักร้องเพลงและเล่นดนตรีง่าย ๆ ร่วมสนุกกับเพื่อนนักเรียน การเล่นให้รู้และเล่นเกมส์สนุกง่าย ๆ ทั้งกลางแจ้งและในร่ม รู้จักมารยาทและการปฏิบัติตน ในการ เล่นร่วมกับเพื่อน เล่นอย่างใจนักกีฬา มีระเบียบและยักิธรรม การรักษารูปการณ์การเล่นและสนาม หักหลักเสรีภาพในการเล่นร่วมกัน เช่น หักให้เด็กรู้จักรอคอยเล่นตามรอยของคน	ค. เกี่ยวกับโรงเรียนและสนาม เล่น ๑. พาชมแจ้งให้รู้จัก เชิญครูชั้นบน มาแนะนำหรือเล่าเรื่องตามโอกาส ๒. หักทำแผนผัง ขนและวาดบริเวณโรงเรียนและใกล้เคียง ช่วยกันทำจำลอง ๓. มอบหมายให้ หัก แลความ สะอาด และตกแต่งห้องเรียน เช่น ลบกระดานดำ บัดพื้น หยักโย่ ผงซอลกันอกห้องเรียน หน้าห้อง บริเวณโรงเรียนข้างตอน ปลุกกุแลรักษากันไม้ เกียกันอิฐ หรือเศษ กระดาษในสนาม ๔. มารยาท ที่ โรงเรียน ให้ ทำจริง หมั่นประชุมขอ ความเห็น และหัก ให้ ช่วย เหลือกันดูแลความปลดภัยไปและกลับ มี การอธิบาย การเคารพระหว่างบุคคลกัน ทั้งเด็กหญิงและเด็กชายหักให้เคารพ ตาม แขนยสำคัญด้วย ๕. มีกิจกรรมร้องเพลง คนต้ง่ายๆ สลับเสมอ ๆ ๖. พาออกไปเล่นเกมสั้วกชักันักัก

รายการทบทวนข้อ	ข้อแนะนำข้อ
๖. เพื่อนบ้าน ความสำคัญของการมีเพื่อนบ้าน การช่วยเหลือเพื่อนบ้าน ให้ได้มีส่วนร่วมในงานต่าง ๆ ตามประเพณีและศาสนา วัจกการเคารพและมีการบาทในสถานทที่เคารพของศาสนา พระสงฆ์ หรือนักบวชของศาสนาอื่น ๆ ให้รู้จักการทำนุให้ทาน และการปฏิบัติเกี่ยวกับพระ อย่างง่าย ๆ เช่นการทักทาย การถวายของ หักให้ปฏิบัติตัวตามแนวทางศาสนา เท่าที่ เถ็ก พงปฏิบัติ ได้ เช่น มีใจเอื้อเฟื้อเมตตากรุณาต่อผู้	และหมั่นอธิบายแก่ความบกพร่องที่สมควรแก้ไข มีกายบริหารกันบ้าง ๗. หักเข้าแถวขออาหาร รับประทานอาหาร จากครูและการออกจากห้องเวลา พร้อมกันหลายคน ฯลฯ ให้ทำเป็นประจำอย่างกวดขัน ส่งเสริมให้เลียงสัตว์ เกษของตกไก่ แล้วนำส่งครู มีการ แสดงละคร และอธิบายเรื่อง เอื้อเฟื้อเมตตาและกล่าวขณิกพูดความจริง ฯลฯ ๘. เพื่อนบ้าน ๑. อธิบายแสดงละครเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนบ้าน เล่าเรื่องที่ ได้ทำไปในการ ช่วยเพื่อนบ้าน ๒. พาไปทำงานพิธีทาง ศาสนา ร่วมกับประชาชน หรือเฉพาะ หมู่ตาม โอกาสน้อย ๆ ผลการกรายไหว้พระ เคารพให้เป็น และกวช้นหัดปฏิบัติกับพระอย่างง่าย ๆ ซักครูและกวช้นเรื่องใจเอื้อเฟื้อเมตตา กรุณา เช่นพาไปเยี่ยมเพื่อนนักเรียนที่ช่วยหรือมงานทำนุทางบ้าน ๓. อธิบาย แสดงละครเล่าเรื่อง

รายการที่ของสอน	ข้อแนะนำข้อสอน
อื่นและสัตว์ พศความจริง ทำผิดแล้ว กล่าวยุติ ทักให้สงวนและช่วยรักษา สิ่งสาธารณะและสิ่งสวยงาม ทักให้ มันสยบความ สะอาดและ ความ เป็น ระเบียบ ช่วยทงเคษกระต่ายขยะมูล ฝอยในที่ ๆ จักไว้ ถ้ายัสดาวะและ อุจจาระในส้วมทักไว้ ทักให้มี ความสะอาดในอธิการ ประจำตัว โดย ปลูกปลูกในที่มีคชิต	ภาพ เรื่อง ความสะอาด และ เป็น ระเบียบ ผู้ ผลกวดขันทั้งในชั้นและในโรงเรียน ทำท ทงเคษของ ช่วยกันทำให้สะอาด ๔. ผู้ ผลกวดขันการรักษาส้วมและ การรักษาศิว เช่น แครงมก กักเลีย ถ่มน้ำลาย มีอศกปรกไม่ข้ายให้เลอะเทอะ
จ. ท้องถิ่นที่อยู่ ฐูรเริงราวทาง ๆ ใน ท้องถิ่นและเหตุการณ์ตลอดจน งาน ที่ บุคคลในท้องถิ่นได้ทำขึ้น โดยนำมา เล่าและอภิปรายกัน มีการพาไปค ทำงานสมควร ให้รู้จักสถานที่สำคัญ ในท้องถิ่น เช่น วัด โบสถ์ ศาลา สุเหร่า สถานที่ราชการ การ คมนาคม ชาติพทสำคัญในท้องถิ่น	จ. ท้องถิ่นที่อยู่ พาไปค และอภิปราย ทำแผนผัง พยายามให้ช่วย กัน แ่ง ความ เกยวกับเรื่อง ท้องถิ่นที่อยู่
ฉ. บุคคลที่ควรรู้จัก ให้รู้จักและรู้ หน้าที่สำคัญของผู้ช่วยเหลือประชาชน เช่น บ้านัน ผู้ใหญ่บ้าน ตำรวจ มรรษไปรมณีย ฯลฯ	ฉ. บุคคลที่ควรรู้จัก พาไปรู้จักหรือ มีการ แสคง สคร และ อภิปรายเกยว กับบุคคลที่ควรรู้จัก

รายการที่ของสอน	ข้อแนะนำวิธีสอน
	<u>หมายเหตุ</u> ๑. ควรให้ร่วมมือกันทำสมุด สังคมศึกษาประจำชั้น ช่วยกันหารูปมาติดสมุด และช่วยกันเขียนข้อความประกอบภาพ ๒. ไม่มีการแจกการท่องแต่ อาจ ช่วยกันแต่ง ความเกี่ยวกับ เรือง เหล่านี้ และที่สำคัญที่สุดคือการทำให้จริง และกวัดขันหมั่นหมั่นพิจารณาข้อ ข้อเสียของการปฏิบัติแล้ว ๆ มาร่วมกัน ๓. ทำสมุดประจำชั้น มีหนังสือประกอบ หนังสือภาพ และภาพไว้ให้เด็กดูประกอบ ๔. ใกล้เทศกาล มีกิจกรรมสำหรับเทศกาลนั้น ๆ ในชั้น เช่นวันปีใหม่มีสิ่ง ส.ค.ส. อวยพร ฯลฯ ๕. การแสดงละคร การขับร้อง พยายามให้ทุก ๆ คนได้มีโอกาสทั่ว ๆ กัน ถ้ามากคนก็ให้สลับเปลี่ยนกัน ๖. ติดตามดูแลความประพฤติทั้งในและนอกโรงเรียน และที่งาน โดยหมั่นติดต่อใกล้ชิดกับผู้ปกครอง

รายการที่ของสอน	ข้อแนะนำวิธีสอน
	๗. ผู้ตรวจการศึกษา ควรพยายาม ตรวจสอบช่วยการคลุกคลี ทั่วทุกชั้นเด็ก ทั่วคุณภาพจากเด็ก เช่น ความประพฤติ ความสะอาด การกล้าแสดงออก ฯลฯ ไม่ใช่ใช้วิธีเขียนตอบ หรือท่องจำเป็นการ วัดผลการศึกษาวงเวียน ๘. ครูพดกับเด็ก อ่อนหวาน ไพเราะ เป็นตัวอย่าง เป็นผู้นำในมารยาทต่าง ๆ เช่นการทักทาย ขอบทมิ ขอบใจ เมตตา เอื้อเฟื้อ ฝึกความคิดเห็นของเด็ก ฝึกให้ เด็กด้วยความรัก

ขั้นประถมปีที่ ๒

รายการที่ของสอน	ข้อแนะนำวิธีสอน
..... 	

ชั้นประถมปีที่ ๓

รายการทบทวน	ข้อแนะนำวิธีสอน
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	

รายการทบทวน	ข้อแนะนำวิธีสอน
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	

วิชาพลศึกษา (หมวดสังคมศึกษา)

ความมุ่งหมาย

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาจำเป็นวิชาหนึ่งสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาที่มุ่งส่งเสริมความเจริญเติบโตของร่างกาย เพื่อเป็นรากฐานแห่งความมานะ ความหวัง และส่งเสริมสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ มุ่งให้ร่างกายแข็งแรงมีทรวดทรงที่สวยงาม ผลักให้เด็กรู้จักใช้ประสาทและอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้สัมพันธ์กัน สามารถเคลื่อนไหวได้ด้วยความคล่องแคล่วมีประสิทธิภาพ ผลักอบรมนิสัยใจคอให้เป็นคนรักหมู่รักคณะ รู้จักเสียสละความสุขส่วนตัว ขำเพ็ญประโยชน์ส่วนรวม ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของหมู่ของคณะ เพราะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย อันเป็นคุณธรรมที่สังคมเสรีประชาธิปไตยพึงประสงค์ ควรมุ่งเพราะนิสัยเด็กให้รักกีฬาโดยแท้จริง เพื่อบริการส่งเสริมให้รู้จักใช้เวลาว่าง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

รายการที่ต้องสอน	ข้อแนะนำวิธีสอน
ก. การเล่นแบบเคลื่อนไหว เฉพาะอย่างยิ่งการเล่นเป็นพวก เพื่อเป็นรากฐานความชำนาญของตัวของเด็ก เพื่ออบรมให้รู้จักเคารพต่อกฎข้อบังคับ ข. การเล่นที่ใช้แรงหยาบ เพื่อฝึกให้รู้จังหวะของการเดิน, การวิ่ง, การ	การสอนวิชาพลศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ควรจัดให้ทุกวัน อย่างน้อยวันละ ๒๐—๓๐ นาที โดยแทรกเข้าไปในวิชาต่าง ๆ ตามสมควร ทั้งนี้ นอกจากจะได้ผลดังกล่าวไว้ในความมุ่งหมายข้างต้นแล้ว จะได้เห็นการเปลี่ยน

รายการที่ข้อสอบ	ข้อแนะนำข้อสอบ
กระโดด และให้รู้จักจังหวะการเคลื่อนไหวโดยไม่ขัดเจน ค. กิจกรรมที่ทดสอบความสามารถของตนเอง เช่น กรีฑา ในประเภทต่อไปนี้ ๑. วิ่งเร็วระยะต่าง ๆ ที่ไม่เกิน ๑๐๐ เมตร ๒. กระโดดไกล กระโดดเชือก ง. การบริหารท่าที่เกี่ยวกับการบริหาร คช, แขน, ขา และลำตัว เพื่อส่งเสริมทรวดทรงท่าทางและอวัยวะ	อธิบายและให้ความบันเทิงแก่เด็กอีกด้วย ในการสอนวิชาพลศึกษาแต่ละครั้งควรพยายามจัดทบทวนให้ประกอบด้วยข้อต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ในรายการที่ข้อสอบทั้ง ๔ ข้อ และควรจัดให้มีการแข่งขันอย่างง่าย ๆ ให้เสร็จในครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ได้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

รายการที่ข้อสอบ	ข้อแนะนำข้อสอบ
..... 	

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

รายการที่ข้อสอบ	ข้อแนะนำวิธีสอบ
..... 	

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

รายการที่ข้อสอบ	ข้อแนะนำวิธีสอบ
..... 	

วิชาดนตรี (หมวดสังคมศึกษา)

ความมุ่งหมาย

เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลินในการร้องเดี่ยวและหมู่
 เพื่อให้เกิดความรู้สึกจังหวะ เพื่อไต่ขึ้นเสียงคนตรี
 เพื่อให้เกิดพัฒนาการของเสียงและลารออกเสียงที่มีคุณภาพมั่นคง และ

สามารถเลียนเสียงได้ถูกต้อง

เพื่อส่งเสริมให้มีโอกาสสำหรับร่วมกันในการเล่นดนตรีเสมอ ๆ

เพื่อส่งเสริมนิสัยนิยมการฟังดนตรี ๆ และถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ

เพื่อส่งเสริมนิสัยนิยมทางดนตรี

เพื่อส่งเสริมความเป็นขกแผ่นร่วมกันทางจิตใจ เช่น เมื่อได้ร้องเพลงสรรเสริญ

พระขารมี เพลงชาติ ฯลฯ

เพื่อสามารถเข้าใจอ่านโน้ตง่าย ๆ ได้

เพื่อให้เข้าใจในความไพเราะของการร้องประสานเสียงและสามารถร้องได้

ชั้นประถมศึกษา ๑

รายการที่ของสอน	ข้อแนะนำวิธีสอน
ก. การร้องเพลง ๑. ให้ร้องเพลงง่าย ๆ ถูกต้อง ตามเสียงและจังหวะ โดยออกเสียงก่อน ช้า ๆ	๑. ทุก ๆ เพลงที่ระสอนควรให้เด็ก ร้องเป็นทวโน้ตก่อน เมื่อเด็กเข้าใจทำ นลงและจังหวะดีแล้ว จึงให้ร้องเนตเพลง

รายการที่ข้อสอบ	ข้อแนะนำข้อสอบ
๒. ให้เรียนแบบร้องได้ตามเสียงหรือทำนองนั้น ๆ ตามอย่างครุ ๓. ให้รู้จักออกเสียงได้ถูกต้องและชัดเจนตามโน้ตสากล ๔. ให้เรียนเพลงง่าย ๆ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการจะได้นำกำหนดให้เป็นคร่าว ๆ ไป ทำนองเพลงที่สอนนั้นไม่ควรมีแต่ทำนองเพลงสากลแบบตะวันตกเท่านั้น แต่ควรสอนทั้งเพลงไทยโบราณ (classie) และเพลงไทยสากลปัจจุบันด้วย แต่เพลงนั้นควรเป็นเพลงที่บรรเลงกันทั่วไปแล้วว่ามีรสนิยมก็จริง ๕. ให้สามารถบอกคำพูดให้ถูกต้องตามบันไดเสียงห้าชั้นของภาษาไทย ๖. การเดินใช้จังหวะและทำทางประกอบ ๑. ให้สามารถทำทำทางเคลื่อนไหวได้ตามจังหวะเพลง ๒. ให้มีการเล่นเกมสันทนาการประกอบ	ในขั้นสุดท้าย ๔. เพื่อให้เด็กนักเรียนทุกๆ โรงเรียนร้องเพลงได้ถูกต้องเหมือนกันหมด การใช้จำนองเสียงอาจได้ผลดีที่สุด โดยเฉพาะเพลงสำหรับเพลงไทยเดิม ซึ่งมีทำนองจำยากกว่าเพลงสากล ครูข้อแนะนำตอนบันไดเสียงห้าชั้นของภาษาไทย ๑. ให้เด็กเดิน หรือกระโดดตามครุโดยใช้แขนว่าตัวก็ได้ ๒. ใช้จำนองเสียงที่เหมาะสม ๓. หักโดยเคาะจังหวะ

รายการที่ข้อสอน	ข้อแนะนำวิธีสอน
๓. ให้สามารถเคลื่อนไหว ช้าลง หรือเร็วขึ้นตามจังหวะดนตรี ๔. ให้มีความสามารถร้องเพลง และเคลื่อนที่ในเวลาเดียวกัน โดยการ เต้นหรือกระโดดตามจังหวะของเพลง ค. เครื่องดนตรี ๑. ให้รู้จักใช้เครื่องเคาะจังหวะ ง่าย ๆ หรือเครื่องดนตรีที่ทำขึ้นเอง ๒. ให้ได้มีส่วนร่วมกันในงาน แสดงดนตรีหรือละครของ โรงเรียนทุก ครั้งไป ง. รสนิยมทางดนตรี ๑. ให้ได้มีโอกาสสำรวจมโนวิสัยของ ฟังดนตรี ๆ ๒. ให้เข้าใจว่าดนตรีที่ฟังคือดนตรี จังหวะอะไร และเข้าใจได้ว่าในดนตรี นั้นมีความรู้สึกอย่างไรบ้าง	๔. หักเหมือนข้อ ๑. ๑. การใช้เครื่องเคาะจังหวะไม่ ลำบาก แต่ไม่ควรให้ถึงเกินไป ๒. ควรมีเวลาเตรียมพร้อมสำหรับ เตรียมการแสดง เพื่อให้เด็กเล่นได้ พร้อม ๆ กัน ๑. ใช้งานเสียงหรือเก็ทวิทยุให้ เด็กฟัง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

รายการที่ของข้อ	ข้อแนะนำข้อ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

รายการที่ของข้อ	ข้อแนะนำข้อ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

รายการที่ของข้อ	ข้อแนะนำข้อ

วิชาศิลปะและการฝีมือ (หมวดสังคมศึกษา)

ความมุ่งหมาย

การศึกษาศิลปะและการฝีมือมีความมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้มีความกระ-
หายที่จะแสดงความสามารถที่ซ่อนเร้นออกมาเป็นภาพและวัตถุ ดังนั้นอำนาจแห่ง
การสร้างสรรที่มีอยู่ในตัวเด็กก็จะกลายเป็นนิสัยชอบประดิษฐ์ ชอบรักษาความสะอาด
และความเป็นระเบียบ อันจะคลี่คลายออกเป็นแบบฉบับและเป็นประโยชน์แก่สังคม
ต่อไป เฉพาะงานฝีมือเด็กจะได้มีความเฉลียวฉลาดในการใช้วัตถุหรือวัตถุที่มีอยู่
มาประดิษฐ์เป็นสิ่งสำเร็จรูป อันจะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง
เด็กจะได้รับการฝึกให้รู้จักสร้างความสะดวกและความเป็นระเบียบในธรรมชาติให้แก่
สิ่งแวดล้อมของตนทั้งที่บ้านที่โรงเรียนและในชุมชน

ขั้นประถมศึกษาที่ ๑

รายการที่ของสอน	ข้อเสนอแนะข้อสอน
ก. งานศิลปะ ๑. ให้เด็กทำลวดลายบนกระดาษตามความพอใจของเด็ก การใช้ดินสอและสี ๒. ให้รู้จักรูปต่าง ๆ เช่นวงกลมสี่เหลี่ยมจัตุรัส ลวดลายซ้ำ ๆ	๑. ใช้หมึกช้ำๆ หรือตะเอนแล้วค่อย ๆ ฝึกทำไปจนใช้พู่กันเป็น ๒. ในรายการที่ของสอนมีข้อความชัดเจนอยู่แล้ว แต่ก็ควรจะต้องจัดหาเอาไว้อีกมี กระดาษ สี และพู่กัน

รายการที่ข้อสอบ	ข้อแนะนำวิธีสอน
๓. หักให้เด็กรู้จักแยกภาพต่าง ๆ แยกกันบ้าง เพื่อทำเป็นสมุดภาพของเด็ก และหักให้เด็กช่วยกันตกแต่งห้องเรียนเป็นครั้งคราว ๔. ให้รู้จักเขียนแผนผังง่าย ๆ แสดงทิศทางของสิ่งของภายในห้องเรียน ๕. ให้รู้จักแม่สีและสีผสม ๖. ให้รู้จักสีอ่อน สีแก่ ๗. ให้รู้จักสังเกตและสนใจสิ่งที่น่าสนใจต่าง ๆ	
๗. การเขียนภาพ ๑. ให้สามารถแสดงความคิดเห็นของตนด้วยความรู้สึกเสรีในการเขียนภาพจากประสบการณ์ทางบ้านหรือที่โรงเรียน ๒. ให้สามารถเล่าเรื่องเป็นรูปเขียนโดยใช้ชอล์กสี, ดินสอสี, สีน้ำ, สีพ่นพู่กัน สีเลอะเลือน ระบายสี และสีน้ำ	๑. ให้ครูรู้จักเก็บและสะสมของที่เด็กทำไว้แล้ว เพื่อได้มีโอกาสนำมาแสดงได้ ๒. จัดหากระดาษสี และสีน้ำ ชอล์กสี ดินสอสี

รายการที่ต้องสอน	ข้อแนะนำวิธีสอน
๓. สามารถตีสรุปกระดานคำ แสดงความนึกคิดของตนเองออกได้ ๔. สามารถตีหรือฉีกกระดาน พับกระดาน ประดากเป็นรูปต่าง ๆ ได้ ๕. สามารถวาดภาพเส้นแสดงท่าทางของคนและสัตว์ได้ ค. การศึกษาภาพ ๑. สามารถเข้าใจในความมุ่งหมายของภาพแล้วสรุปให้ข้อได้ และ สามารถอ่านภาพเรื่องเข้าใจ ๒. สามารถแปลภาพเป็นคำพูดใน วงประสพการณ์ของตน ๓. ให้รู้สึกสนใจในคุณค่าของสิ่ง ประดิษฐ์ของผู้สอน ง. งานฝีมือ ๑. หักให้เด็กชินต่อการใช้เครื่องมือช่างไม่เพื่อประดิษฐ์สิ่งง่าย ๆ สำหรับ เล่น หักให้เด็กกระงานที่จะประดิษฐ์ก่อน ที่จะลงมือทำ	๔. เช่นการพับเป็นหมวก เรือ นก ดอกไม้ ฯลฯ ควรมีกาวหรือเย็บเย็บไว้ สำหรับยึดหรือต่อกระดานไว้ด้วย (ความชัดเจนอยู่ในรายการที่ต้อง สอนแล้ว) ๑. เตรียมเครื่องมือใช้ง่าย ๆ สำหรับ เด็ก เช่น ฆ้อง ตะปู ค้อน ปลายค้อน เลื่อย ไขควง กระดาษทราย เศษไม้ เป็นต้น (เหมาะสำหรับเด็กชายเท่านั้น)

รายการทดสอบ	ข้อเสนอแนะข้อสอน
๒. ทดสอบให้เด็กฝึกการประหยัดการใช้วัตถุเท่าที่จำเป็น ๓. ทดสอบให้มีความสนใจกับของเล่นในการเขียนอักษรอย่างหาย ๆ ๔. ทดสอบให้รู้จักการกระทำแบบเครื่องนุ่งห่มสำหรับทุกเวลา ๕. ทดสอบให้สามารถกลายตัวการกระทำต่าง ๆ บนกระดาษแข็ง ๖. ทดสอบให้เขียนรูปตามความนึกคิดและใช้เครื่องมืออย่างง่าย ๆ เป็น ๗. ทดสอบให้ตัดกระดาษอ่อนและกระดาษแข็ง เพื่อประกอบในการเล่นได้ถูกต้อง ๘. ทดสอบให้ทำสมุดภาพที่อาจเปลี่ยนหรือแทรกหน้ากระดาษได้ ๙. ทดสอบให้เขียนหนังสือตัวโต เพื่อประพันธ์สำหรับหน้าปกหรือนำบท ๑๐. ทดสอบให้ทำบัตร ส.ค.ส. พร้อมด้วยเขียนภาพด้วยตนเอง หรือตกแต่งจากการแกะสลักด้วยตนเอง	๓. จัดหาเข็ม ค้าย กระดาษ ผ้า เข็มขี้ก กรรไกร เป็นต้น เตรียมไว้ ๕. กระดาษสีต่าง ๆ และกระดาษแข็ง เตรียมหาไว้ก่อน ๖. การเขียนใช้ดินเหนียว หรือดินน้ำมัน ถ้าหาไม่ได้ ๑๐. การแกะสลักใช้หัวไม้หรืออย่างอื่นที่หาง่าย ควรมีมีดเล็ก ๆ หรือเครื่องมืออย่างง่าย ๆ ที่จะใช้แกะได้

รายการที่ของสอน	ข้อแนะนำวิธีสอน
๑๑. หักทำทุกท่าของเล่นจากเมล็ดพืช, ใบไม้, ดอกไม้ ฯลฯ ๑๒. หักทำหัวทุกท่าจากกระดานประขนรูปหุ่น หมายเหตุ วิชาศิลปะและการฝีมือ ให้โรงเรียนสอนมากอย่างหรือน้อยอย่างก็ได้ตามความเหมาะสมของท้องถิ่นและความสามารถของโรงเรียนที่จะจัดหาวัสดุได้	หมายเหตุ ให้เด็กสามารถทำได้หลายอย่าง โดยความสมัครใจและโดยการขอให้เด็กอยากทำ สอนรายการใดไปแล้วก็สอนต่อกับรายการอื่น และในขั้นต่อไปก็เพิ่มสิ่งที่ยังไม่ได้สอน ไม่จำเป็นต้องให้เด็กต้องทำทุกอย่าง และไม่จำเป็นต้องให้เด็กทำเหมือนกัน ๆ กันในเวลาเดียวกัน ครูจัดทำเครื่องใช้ให้เป็นระเบียบ และฝึกนิสัยให้เด็กเก็บของเป็นที่เรียบร้อย ทั้งของล้างเช็ดให้สะอาดด้วย

ชั้นประถมปีที่ ๒

รายการทบทวน	ข้อแนะนำวิชา

ชั้นประถมปีที่ ๓

รายการทบทวน	ข้อแนะนำวิชา

ชั้นประถมปีที่ ๔

รายการทบทวน	ข้อแนะนำวิชา

กิจกรรมพิเศษ

ความมุ่งหมาย

กิจกรรมพิเศษหมายถึง กิจกรรมเสรี (Free Activities) และกิจกรรมแบบโครงการ (Project Activities) กิจกรรมเสรี คืองานหลายอย่างที่เ็นของโรงเรียนหรืองานสาธารณะที่จัดขึ้นโดยเด็กมีส่วนร่วมด้วยความสมัคร เช่น งานธนาคาร งานวันแม่ งานวันสาธารณสุข ฯลฯ งานอดิเรกของแต่ละคนที่เด็กอยากทำให้เสร็จ เมื่อนว่าง กิจกรรมแบบโครงการ (Project Activities) คืองานที่นักเรียนและครูร่วมกันกำหนดขึ้นเป็นโครงการเป็นครั้งคราวเช่น การทำสวนโรงเรียน งานออกบ้านของโรงเรียน การพาไปศึกษานอกสถานที่ การแสดงละคร การแข่งขันกีฬา การบำเพ็ญประโยชน์ การประชุมปรึกษาและอภิปรายซักถาม งานเชิญพ่อแม่ผู้ปกครองมาโรงเรียน เป็นต้น

การที่ให้มีชั่วโมงเฉพาะกิจกรรมประเภทนี้ในตารางสอนก็โดยมุ่งหมายให้เป็นชั่วโมงที่ทาความเคร่งเครียดพักผ่อนหย่อนใจและส่งเสริมงานสร้างสรรค์ขึ้นเป็นประโยชน์แก่เด็ก และการเรียนวิชาในหมวดต่าง ๆ ของเด็กเพื่ออบรมให้เด็กยังเกิดมีความรู้สึกนึกคิดเป็นอิสระปราศจากความหวาดกลัว ในการออกความคิดเห็นหรือกล่าวทักถามข้อสงสัยซึ่งอาจบังเกิดขึ้นในชีวิตนาน ๆ ครั้ง เมื่อเด็กได้รับการอบรมจนเคยชินแล้ว เด็กจะกล้าหาญไต่ถามผู้ใหญ่แทนที่จะขี้ขลาดซ่อนเร้นเสียแล้วบังเกิดผลเสียหลายภายหลัง

ขั้นประถมศึกษา ๑

รายการที่ของสอน	ข้อแนะนำวิธีสอน
ก. ทั้ให้เด็กทุกคนในชั้นได้แสดงละครง่ายๆเกี่ยวกับหมวดวิชาต่างๆ	ไม่นานเกินควรและต้องเป็นเรื่องของเด็ก ไม่ใช่เล่นเพื่อความสนุกเพลิดเพลินของผู้ใหญ่

รายการที่ข้อสอบ	ข้อแนะนำวิธีสอบ
ข. หัก ให้เด็กเผยแพร่ความรู้ในงาน ชกเรก เกือบดวงตราไปรษณีย์ เลียง ปลาคุณเล่น ฯลฯ	
ค. โรงเรียนอาสาร้างสรรพระไรสักอย่าง หนึ่ง โดยความร่วมมือของเด็ก	สวนครัว ม่อปลา ปลาไม่ประคัย ฯลฯ
ง. งานสาธารณะ	ความร่วมมือของเด็กทุกคน
จ. งานที่เด็กเฉพาะคนอยากทำเพราะ หาเวลาอื่นไม่ได้	อ่านหนังสือยังไม่จบ ถักลูกไม้ยังไม่เสร็จ ทำเรือบินยังไม่เสร็จ
ช. หักงานบ้าน	ซักกรองเท้า, ซักช้อนช้อม, ซักผ้า, ซัก- กวาด, จักโต๊ะ, รัยไข่ในการเลี้ยงอาหาร
ซ. งานคึกสร้างสรร	ให้เป็นไปตามความสนใจและความสา- มารถของเด็ก
ด. การเที่ยวสำรวจ	สังคมและธรรมชาติ
ณ. การอบรมบุคคลิกลักษณะในการพูด ก่อนหน้าประชุม	
ญ. กิจกรรมเสรีประชาธิปไตย	การประชุมเลือกหัวหน้า หรือผู้แทน ชั้น ฯลฯ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

รายการที่ต้องสอน	ข้อเสนอแนะวิธีสอน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

รายการที่ต้องสอน	ข้อเสนอแนะวิธีสอน

ชั้นประถมปีที่ ๔

รายการที่ต้องสอน	ข้อเสนอแนะวิธีสอน

หมวดวิชาชีพ

ความมุ่งหมาย

การสอนวิชาชีพอ่างใดอย่างหนึ่งตามอัตราเวลาเรียนประเภท ข. นั้นมุ่งหมาย
ช่วยเด็กที่มีสภาพไม่เหมาะสมจะเรียนในชั้นมัธยมศึกษาต่อไป มีโอกาสศึกษาหา
ความรู้ความชำนาญในอาชีพนั้นได้เต็มที่ โดยได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ
เป็นโรงเรียน ๆ ไป

ชั้นประถมปีที่ ๑-๔

รายการที่ต้องสอน	ข้อเสนอแนะวิธีสอน
การเย็บหนังสือ	การสอนวิชาชีพควรเตรียมวัสดุกับ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่พอจะหาได้ง่ายไว้ ตามชนิดของงาน เช่น การจัก-ทอ- สาน ก็อาจใช้คันกัก ไม้ไผ่ มีด การ
การช่างไม้	
การเย็บขกถกรอย	
การเย็บหนัง, การประรองเท้า	

รายการที่ ต้องสอน	ข้อแนะนำวิธีสอน
การทำเครื่องเคลือบดินเผา	ช่างไม้ก็ควรมี ลัว ฌอน คาปู คัม เลื่อย
การจัก-ทอ-สาน-cane, raffia, rush, bamboo	เป็นต้น การช่างโลหะมีเศษสิ่งกระสั ลวด ฯลฯ เริ่มสอนตั้งแต่ง่าย ๆ จนถึงทำ
การเรือน—งานแม่บ้าน	ของเล่นง่าย ๆ จนถึงของใช้สำหรับบ้าน
งานปรุงอาหาร	ได้พอสมควรกับความสามารรถของเด็ก
งานซักฟอก	เป็นชั้น ๆ ไป ถ้าจะแยกตามชนิดของ
การช่างโลหะ	งานก็จะแตกต่างกัน
การปั้น	ก. งานกระดาษ ไม้แก้ว ปะ ทิด
การประติมากรรมด้วยลวด	ทำหุ่น ฯลฯ
ฯลฯ	ฉีก เป็นใบไม้ ดอกไม้ ฯลฯ
หมายเหตุ วิชาที่พัฒนาตามรายการนี้	พืช เป็นหมวก ฯลฯ ฯลฯ
โรงเรียนที่จะขออนุมัติ จะเลือกวิชาใด	ตัด เป็นรูปคน สัตว์ ดอกไม้ ฯลฯ
วิชาหนึ่งก็ได้	เขียน เป็นเส้น เป็นรูป ฯลฯ
	ข. งานดิน ผสม นวด ปั้นรูปต่าง ๆ
	เช่นของเล่น ของใช้ ทำเครื่องเคลือบ
	ดินเผา
	ค. งานไม้ไผ่ จัก ทอ สาน ตัด
	ประกอบรูปเป็นของเล่น ของใช้
	ง. งานไม้ เลื่อย ผ่า ตัด เชื้อร่อย

รายการที่ต้องสอน	ข้อเสนอแนะวิธีสอน
	ประกอบเป็นของเล่นของใช้ตามกำลังความสามารถของเด็ก จ. งานโลหะ ประดิษฐ์ลูกเป็นรูปต่าง ๆ และของใช้ พืช ทัศนศึกษาระดับกวี ทำของใช้ง่าย ๆ ฉ. งานอื่น ๑. การแกะสลักใช้พืชหัวมันแกะเป็นรูปต่าง ๆ เม็ดมาทำของเล่น ๒. การเรื้อน ให้ทำความสะดวก ตกแต่ง ทำอาหารง่าย ๆ และชักฟอกเสื่อผ้า

หมวดภาษาต่างประเทศ

ความมุ่งหมาย

การสอนภาษาต่างประเทศในชั้นนี้ มีความมุ่งหมายทั่วไปคล้ายกับการเรียนภาษาไทย สนองความต้องการของท้องถิ่นหรือของชุมชนเพียงให้เด็กมีความรู้ถ้อยคำ และข้อความสั้นท่าง่าย ๆ และการสอนให้ปฏิบัติด้วยวิธีทันสมัย เพื่อมิให้เด็กต้องเขินอายด้วยการท่องจำคำที่ไม่เป็นภาษา และให้มีกิจกรรม เป็นเครื่องล่อใจประกอบในการสอนด้วย โดยได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการเป็นโรงเรียน ๆ ไป.

ชั้นประถมปีที่ ๑-๔

รายการทักษะของนักเรียน	ข้อเสนอแนะว่าวิชานี้สอน
ก. จัดหาประสบการณ์ที่เราใจให้เด็ก รู้สึก, ฟัง, เห็น, คิด, พูด, อ่าน และเขียนและถ่ายทอดความคิดเห็น ด้วยภาษาอันไพเราะ	สอนภาษาต่างประเทศด้วยการใช้ กิจกรรมและเครื่องอุปการณ์การสอนต่างๆ ทั้งการพาเด็กเที่ยวสังเกตการตามสถานที่ เพื่อเพิ่มความรู้ทางภาษา สอนโดย วิธีที่เด็กเรียนได้อย่างสบายโดยมิต้อง ขบขัน
ข. ผลักให้เขียนเขียนถูกต้อง ผลักให้ ตรวจทานเมื่อทำเสร็จแล้ว ผลักให้ มีความทนงคิดว่าตนทำงานของตน	
ค. ผลักให้เพิ่มประมวลคำพูด	
ง. ผลักเสียงพูดให้ไพเราะ ผลักการอ่าน ด้วยวิธีทบทวนสมัย ผลักการเขียนให้ สะดวกเร็วสะอาดและอ่านง่าย ผลัก การถอดและการผสมอักษร ผลัก การฟังให้ชัด แล้วคอยแสดงความคิด เห็นของตนได้	
จ. ผลักให้เด็กสามารถรู้และพบความ เหมาะสมในการเขียนตัวอักษรเอน ตามควร เป็นแนวตามบรรทัด และเว้นวรรคตอนให้ถูก นั่งให้ถูก	

รายการที่ ต้องสอน	ข้อเสนอแนะว่าสอน
อนามย ถือเครื่องเขียนและวาง กระดาษให้ถูก ฉ. ผลักให้อ่านในใจได้ชัดเจนเป็นลำดับ . ช. ผลักให้มีรสนิยมใน ความจริง ความ ดี และความงาม	

หมายเหตุทั่วไป การวางสอนแผนนี้ขึ้นอยู่กับที่ย่นได้ตามกลุณพีนิชของครูประจำชั้น และครูใหญ่อาจเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมได้เสมอ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขคราวใดแล้ว ก็รายงานให้ศึกษาธิการอำเภอทราบ เว้นแต่วิชาภาษาต่างประเทศนั้นให้สอนตามตัวตามเวลาและจำนวนเวลาที่ได้กำหนดไว้ในตารางสอนเท่านั้น ยกย่นเหลือมาเข้าไปในเวลาของวิชาอื่นมิได้

ผลศึกษาควรมีทุกวัน วันหนึ่ง ๆ ไม่เกิน ๑๕—๒๐ นาที การปฏิบัติเพื่อให้เกิดสุขสันต์เกี่ยวกับสุขศึกษาครูต้องควบคุมใกล้ชิดทุกวัน บางคราวอาจต้องให้เด็กทำซ้ำจนครบพอใจ เช่น ถ้าพินยังสกลปรกอบยกต้องให้เด็กแปรงอีก หรือถ้าครูเห็นว่าเสียผายยังไม่สะอาดพอกให้ลงมือซักจนทนทน หรือถ้าเห็นเด็กบางคนมีเหงื่อไคลจับผิวหนังก็ให้อายน้ำเช็ดจนสะอาด

สำหรับวิชาดนตรีก็ให้เด็กได้เปลี่ยนวิธีขยาดได้ร้องรำทำเพลงเพื่อให้เกิดความเบิกบานอย่างน้อยวันละ ๑๕—๒๐ นาที ถ้าโรงเรียนใดมีครูที่สามารถสอนดนตรีสากลได้ก็ให้เริ่มสอนได้ทันทีตามแนวหนังสือวิชาดนตรีและขับร้องของกระทรวงศึกษาธิการ

เมื่อเด็กทำงานเสร็จแล้ว ถ้าเป็นงานตรวจแก้ไขข้อบกพร่องให้ตรวจสอบให้ถูกต้อง
นำมาให้ครูตรวจสอบ ถ้าเป็นงานกิจกรรมที่มีเครื่องมือเครื่องใช้ของเก็บหรือต้องทำ
ความสะอาด ให้เด็กให้ทำความสะอาดให้เรียบร้อย เพื่อทำให้เป็นคนรอบคอบ ครู
ต้องสนใจและชมเชยงานที่เด็กทำแต่ละชิ้นเสมอ เพื่อให้เด็กรู้สึกทึ่งในตัวเองภาคภูมิใจ
เป็นการเร่งเร้าทำให้เด็กสนใจใคร่อยากทำอะไรมาขึ้นหรืออยากทำอะไรจนกว่าเต็ม

การวัดผลการเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ไม่มีการสอบไล่เรียนชั้น แต่มีการเรียนชั้นปลายปี ในเมื่อเด็กเรียนคำเขลียง
ได้แล้ว อย่างน้อย ๕๕๐ คำ ตามแนวของหนังสือเขลียงที่กระทรวงศึกษาธิการ
กำหนดไว้ และมีความรู้เลขเบื้องต้น คือการบวก ลบ การแบ่งและการทวง่าย ๆ
ถ้าเด็กเรียนยังไม่ได้ครบจำนวน ๕๕๐ คำในปลายภาคที่สาม ให้ครูประจำชั้นช่วย
เหลือเป็นพิเศษจนเรียนได้ครบจำนวน ๕๕๐ คำ แล้วเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง
ระหว่างต้นภาคที่หนึ่งของปีต่อไป

เมื่อครูเริ่มสอน ถ้าเห็นว่าเด็กคนใดอ่อนมาก ต้องรีบช่วยสอนเป็นพิเศษ
แต่ต้นมือ สำหรับเด็กฉลาดก็ให้โอกาสเรียนคำเขลียงคืบหน้ามากกว่า ๕๕๐ คำ
ตามความสนใจของเด็กตามหนังสือเล่มต่อไป และให้โอกาสอ่านหนังสือประกอบ
ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้มากเล่มขึ้น สำหรับเด็กที่คงขาดเรียนด้วยความ
จำเป็นข้อย ๆ ครั้ง ให้ครูดูแลเป็นพิเศษให้เด็กได้เรียนคำเขลียงในหนังสือติดต่อกัน
จนทันเด็กอื่น ๆ ในชั้น

บัญชีคำพูดที่แนบมากับหลักสูตรใหม่เป็นผลซึ่งได้จากการสำรวจคำพูดของ
 เด็กอายุอย่างเขาย่ ๘ ในจังหวัดตามภาคต่าง ๆ ของพระราชอาณาจักร และได้
 จัดเรียงไว้ตามลำดับจำนวนครั้งที่เด็กพูดมากน้อย คือตัวเลขที่อยู่ข้างหน้า (ที่คัดลอก
 จากลำดับที่ ๑ ถึงที่ ๑๔๖๐ และเบสิคความถี่จาก ๑๕๐๘๖ ถึง ๑๒) คำที่มี
 จำนวนเลขมากหน้า คือคำที่มีความถี่สูง เด็กพูดบ่อยครั้งคำเหล่านั้นจึงเหมาะ
 สำหรับนำมาใช้กับเด็กในท้องถิ่น ๆ การสำรวจจนกระทั่งวงศักรวิชาการได้จัดทำขึ้น
 เมื่อปลายปีการศึกษา ๒๔๘๓

บัญชีคำเบ็ด

หน้า ๑ (ลำดับที่ ๑ - ๕๗)

ความถี่	คำ
๑๕๐๘๖	ไป
๘๖๐๘	ไม่
๗๕๙๔	เขา
๗๕๑๐	กิน
๖๕๗๐	มา
๖๑๖๖	เรา
๔๖๗๙	แล้ว
๔๖๓๙	ขึ้น
๔๕๕๕	น
๔๕๔๙	ฉัน
๔๔๙๑	เล่น
๔๑๕๘	ไก่
๓๘๙๑	กิน
๓๖๘๔	ให้
๓๕๔๒	ที่
๓๕๓๙	เขา
๓๓๒๗	ใจ
๓๓๐๖	แม่
๓๑๗๗	ก็

ความถี่	คำ
๓๑๑๙	นะ
๓๐๖๓	ก็
๓๐๖๓	อย่า
๓๐๒๗	น้ำ
๒๙๑๙	มี
๒๖๕๒	ของ
๒๕๓๗	เรือ
๒๓๑๘	เลย
๒๒๖๗	คน
๒๑๗๓	ใหม่
๒๑๕๙	มัน
๒๐๙๐	ขอ
๒๐๘๖	ครู
๒๐๕๘	ก็
๑๙๒๐	เที่ยว
๑๘๘๗	พ่อ
๑๘๖๐	หัว
๑๗๖๙	ใคร
๑๗๔๕	อะไร

ความถี่	คำ
๑๗๒๘	ทำ
๑๖๗๓	ข้าว
๑๖๒๔	ที่
๑๕๘๖	ปลา
๑๔๘๒	ก่อน
๑๔๗๗	ไหน
๑๔๕๔	อยู่
๑๓๘๔	นั้น
๑๓๗๙	เป็น
๑๓๗๐	เด็ก
๑๓๔๓	ก็
๑๓๒๓	โรง
๑๓๐๓	ถ้วย
๑๓๐๐	ทำ
๑๒๘๒	เรียน
๑๒๗๑	กับ
๑๒๔๒	อก
๑๒๓๘	วัน
๑๒๑๙	ว่า

ความถี่ คำ

๑๑๙๗	เร็ว
๑๑๔๐	หรือ
๑๑๒๓	ขี
๑๐๙๗	ยัง
๑๐๖๘	ไม่
๑๐๖๕	สทงค
๑๐๕๙	ละ
๑๐๔๒	แก
๑๐๓๗	ย้าย (สำหรับสัตว์)
๑๐๒๐	ที่
๑๐๑๕	ชน
๑๐๐๘	หนู
๑๐๐๓	บชก
๙๙๒	วิ่ง
๙๘๒	เข้า
๙๕๗	ลูก
๙๕๖	ตาย
๙๔๘	เก็บ
๙๔๕	ไร
๙๔๓	อีก
๙๔๑	กว่า
	ทำไม

ความถี่ คำ

๙๓๙	เขียน
๙๓๓	สิ่ง
๙๑๔	เรือ
๙๐๒	เห็น
๙๐๑	จับ
๘๗๖	นั่ง
	อยาก
๘๖๙	รู้
๘๖๐	นั่ง
๘๕๗	ทา
๘๔๕	ซอก
๘๔๔	บ้าง
๘๒๘	แน่น
๘๒๗	หมก
๘๑๕	ขาย
๘๑๐	ขนม
๘๐๗	ผม
๗๙๐	นะ
	นา
๗๘๓	เล่า
๗๗๓	อย่าง
๗๖๖	ทัน

ความถี่ คำ

๗๕๘	ตั้ง
๗๕๓	กา
๗๕๒	ไก่
๗๔๙	หัว
๗๓๐	เขย
๗๑๘	ทาง
๗๐๗	อ่าน
๗๐๖	ใหญ่
๖๙๒	ข (ใช้ผสมคำ)
๖๙๑	ช (สำหรับสัตว์)
๖๘๔	หนึ่งสี่
๖๖๗	นัก
๖๕๙	หน้อย
๖๔๗	แหม
๖๔๒	เม
๖๓๗	กัก
๖๓๔	บ้าน
๖๒๑	ไว้
๖๑๔	สี่
๖๑๐	รด
๕๙๘	วิ่ง
๕๙๖	นก

หน้า ๓ (ลำดับที่ ๑๒๔ - ๑๘๙)

ความถี่ คำ
 ๕๙๔ แกร่ง
 ๕๙๓ คุรุ
 ๕๙๒ แท
 ๕๖๖ ไน
 ๕๖๒ ฎก
 ๕๕๓ ฝน
 ๕๔๓ ชอช
 ๕๓๕ หา
 ๕๒๓ หน่ง
 ๕๒๒ วาน
 ๕๑๕ หน้ำ
 ๕๑๔ ช้าว
 ๕๑๓ แท
 ๕๐๘ เสือ
 ๕๐๕ ร้อง
 ๕๐๑ ไท
 ๕๐๐ ไบ
 ๔๙๘ กลัว
 ๔๙๗ คำ
 ๔๙๓ เจ็บ
 สาม

ความถี่ คำ
 ๔๘๘ โน้น
 ๔๘๓ อิง
 ๔๘๒ ดินสอ
 ๔๘๐ ฝ้า
 ๔๗๘ เก้า
 ๔๗๓ ช้าง
 ๔๗๒ ควาย
 ๔๖๘ นอน
 ๔๖๗ เกี้ยว
 ๔๖๓ ส่วย
 ๔๕๗ หมา
 ๔๕๒ คน
 ๔๕๐ กิ่ง
 ๔๔๗ คุรีย
 ๔๓๔ เทิน
 ๔๒๙ พระ
 ๔๒๘ กลั๊
 ๔๒๗ ใเลก
 ๔๒๗ ใเลก
 ๔๒๗ ใเลก
 ๔๒๗ ใเลก
 ๔๒๖ เปลา

ความถี่ คำ
 ๔๒๓ โน้น
 ๔๒๑ อิง
 ๔๒๐ แกร่ง
 ๔๑๘ หน้ำ
 ๔๐๖ ไข
 ๓๙๕ ทิน
 ๓๙๓ ใ
 ๓๙๑ ใ
 ๓๘๘ ใ
 ๓๘๗ ใ
 ๓๘๖ ใ
 ๓๘๕ ใ
 ๓๘๐ ใ
 ๓๗๙ ใ
 ๓๗๗ ใ
 ๓๗๕ ใ
 ๓๖๕ ใ
 ๓๖๒ ใ
 ๓๖๑ ใ

หน้า ๔ (ลำดับที่ ๑๙๐ - ๒๕๕)

ความถี่	คำ
๓๖๑	เจ้า
๓๖๐	ผู้
๓๕๖	กล้วย
	เล็ก
๓๕๓	คุณ
๓๕๑	ดี
๓๕๐	ใส่
๓๔๕	ทัน
๓๔๔	บ่อ
๓๔๓	แตก
๓๔๒	พวก
๓๔๑	ให้
๓๓๒	หัก
๓๓๑	ยาว
๓๒๙	เสีย
๓๒๘	โถง
	เทียว
๓๒๗	ชา
๓๒๕	ขาย
๓๒๔	หลอก
๓๒๓	หริ
๓๒๒	มา

ความถี่	คำ
๓๒๐	ใจ
๓๑๔	กระตาน
	เลียง
๓๑๓	หลาย
๓๐๘	กุ
	สนก
๓๐๑	กะ (หมายถึงกระเน)
	หลัง
๒๙๙	และ
๒๙๗	ประเคียว
๒๙๖	คชย
๒๙๔	กัก
๒๙๓	ขาว
๒๙๒	เชิง
	กะ
	กะ
๒๘๗	ยา
๒๘๖	ก
๒๘๕	ไฟ
๒๘๔	ทลาค
๒๘๒	พท
๒๘๑	พ

ความถี่	คำ
๒๗๘	มี
	เขษ
๒๗๕	เปยง
๒๗๓	ช่วย
๒๗๑	น้ำ
	ห้า
๒๖๗	บรรทัก
๒๖๐	กิ้ง
๒๕๙	วัค
๒๕๖	เค็ก
๒๕๕	ไค้
	บิง
๒๕๒	ห็น
๒๕๑	ผก
	หน้ง
๒๔๗	บิน
๒๔๖	ทก
๒๔๕	ทัน (สำหรับสัตว์)
๒๔๓	แฉ่น
๒๔๒	แหละ
๒๔๐	ไค้
	มี

หน้า ๕ (ลำดับที่ ๒๕๖-๓๒๑)

ความถึ คำ

๒๔๐ เฝ้า

๒๓๙ ทึก

แรง

หวาน

๒๓๘ แยะ

๒๓๖ พธิ

๒๓๕ เหลือ

๒๓๒ เป็ก

แมว

๒๓๐ ทื่อ

๒๒๖ กลาง

ทัก

๒๒๕ เซอ

ไ้

๒๒๔ นึก

ลัม

๒๒๒ แข็ง

๒๒๐ ไร่

๒๑๗ วัว

๒๑๖ แมลง (แมง)

๒๑๔ ขื่อ

ค้อย

ความถึ คำ

๒๑๓ กระเป๋

๒๑๒ ท้อง

ปาก

๒๐๙ ไล่

๒๐๘ ขอม

๒๐๖ ท้ม

๒๐๒ ยาง

๒๐๑ นัย

หัก

๒๐๐ ขน

๑๙๙ แฉว

๑๙๘ ทาม

๑๙๖ แก้ง

ร้อน

เหมือน

๑๙๔ ช้า

โอบ

๑๙๑ กวาก

มุก

๑๘๘ โคน

๑๘๗ ัก

ยม

ความถึ คำ

๑๘๕ กางเกง

นั่ง

๑๘๔ ชน

๑๘๓ หยุท

๑๘๑ ฟา

พัน

๑๘๐ เกิน

เขี้ยว

๑๗๙ ฟู

ไว

๑๗๘ เทะ

เรือน

เลข

๑๗๕ ไซ

๑๗๔ ไกล

สมท

ห่ม

๑๗๓ ฝัก

รัง

๑๗๒ ฟา

๑๗๑ หมธ

๑๗๐ ยื้อย

หน้า ๖ (ลำดับที่ ๓๒๒ - ๓๘๗)

ความถี่ คำ

๒๑๐ ฟัง
๑๖๙ เย็น
๑๖๘ ใกล้
ปล่อย
ฆ่า
๑๖๗ ก
๑๖๖ สัก
๑๖๕ เขาะ
๑๖๔ ไก
เป็ด
ยาย
๑๖๓ กวาง
ผูก
ผูก
๑๖๑ ชน
๑๖๐ กระดาษ
สู้
๑๕๙ หิว
๑๕๗ สึก
อวอย
๑๕๕ เหม็น
๑๕๓ คำ

ความถี่ คำ

๑๕๓ ปวด
ผิด
ล้าง
ส้ม
๑๕๒ ชน
ฝรั่ง
๑๕๐ ชื่อย
๑๔๘ หนา
๑๔๗ การ
ทง
วัย
๑๔๕ คอ
๑๔๔ ล่า
เหยียบ
๑๔๓ เชือก
เปรี้ยว
ลอง
เสียง
หิน
๑๔๒ ้าง
ลย
๑๔๑ กย

ความถี่ คำ

๑๔๑ เสือ
๑๔๐ งาม
ดอ
ช
เขื่อน
สาย
หญ้า
๑๓๙ มะพร้าว
ชิม
๑๓๗ กระทั่ง
กก
ถ
มอ
๑๓๖ ชก
แข็ง
หอม
๑๓๕ คิน
เข้
๑๓๔ ชอ
ชา
ไหล
๑๓๓ ชก
ข้าง

ความถี่ คำ

๑๓๓ ถู
ลุ่ม

ทุ

๑๓๒ ขา

๑๓๑ เติม

ถอย

ข่า

๑๒๘ ซ้าย

ขี้

รัก

หญิง

๑๒๗ ทอง

เมื่อย

๑๒๖ โกรธ

มอง

ลง

๑๒๔ เข็ม

๑๒๓ ทุ (ชื่อยปลา)

ข่า

หอย

๑๒๒ แพ้

๑๒๑ เรือก

ความถี่ คำ

๑๒๐ เท้า

ว่า

เห็น

๑๑๙ ข้าง

๑๑๘ ขลุ่ย

มด

ลำ

สก

ห่อ

๑๑๗ ข้าม

นาน

พีย

พาย

เทือน

สวน

๑๑๖ น้ำ

เสว

๑๑๕ แก้ว

บาท

เรือ

ลึก

๑๑๔ ขี้

ความถี่ คำ

๑๑๔ ไร่

สน

๑๑๓ พร้อม

สบาย

๑๑๒ กิ่ง

คำรว

ถึง

๑๑๑ หลีก

เชื้อ

๑๑๐ ก

ชก

ท่า

ทข

ปลก

แย่ง

๑๐๙ คุ

นว

เพช

รูป

ถอย

เหล

๑๐๘ ไร่

ความถี่	คำ
๑๐๘	ทอค เลบ ห้อง หอย ๑๐๗ ขนค เล่ม หมู่ ๑๐๖ โมง ๑๐๕ ขโมย ทง พริก เทินยว ๑๐๔ ซาม เพลย สูง ไหว ฮน ๑๐๓ แก้ว คย ยาง ขน แพง

ความถี่	คำ
๑๐๓	ยก หลม ๑๐๒ ขน เรอย สั้น หาง เอก ๑๐๑ ถาม ไทย อก ๑๐๐ ขน เตยว รว้ง หัดบ บันไก ๙๙ ขวก ขน ๙๘ วม ชระ ว่ม วง เสมช

หน้า ๘ (ลำดับที่ ๔๕๔-๕๑๙)

ความถี่	คำ
๙๙	หัน
๙๘	เงย
๙๖	โฮ กำลัง ชัก คาก นม ๙๕ แค ลั หลก อูย ๙๔ จาก ๙๓ แชก ตาย ๙๒ จ้า แย่ง ลม ละคร อ้อ ๙๑ กระบี่ ชัก ๙๐ เช้า

หน้า ๙ (ลำดับที่ ๕๒๐-๕๔๕)

ความถี่	คำ
๕๐	ต้อย
	ตก
๕๑	กำ
	แขน
	จำ
	ยาน
	ขอ
๕๔	ซ้อน
	เซ็ด
	เดียด
	เวลา
๕๓	ทาส
๕๖	กระโถก
	แทง
	ทก
	ท่า
	เที่ยว
	นอก
	นาง
	แน่น
	แปด
	ยัง

ความถี่	คำ
๕๖	เมก
	เมือก
๕๕	บน
	เห็นขย
๕๔	กล้ำ
	ก
	ถวย
	คาม
	ทวย
๕๓	เกาะ
	ค
	งาน
	กน
	โยน
๕๒	แก
๕๑	กระลา
	ตะเกียง
	แท่ง
	ร้อย
	วาง
๕๐	เกียร
	เงิน

ความถี่	คำ
๕๐	วิ
	หม้อ
๕๙	ทาบ
	ฝาก
	ย
๕๘	กึ่ง
	เกลียด
	เจด
	ซ้อน
	เผด
	หนัก
	แดง
	ถนน
	แข็ง
	ขง
	หัวเราะ
๕๖	ชน
	ประทุ
	ร้อย
๕๕	คัก
	ชนะ
	กัก

ความถี่ คำ
 ๗๕ นิง
 บัง
 ๗๔ กชิง
 มะเชอ
 เสือ
 หนาว
 อ่อน
 ๗๓ ทหาร
 จันทร
 แทะ
 ๗๒ ขน
 ไหว
 เท็ก
 ๗๑ เชก
 เกรือง
 ง่วง
 วรรณ
 ก
 เมือง
 สาว
 ๗๐ กลอง
 ๖๙ ช

ความถี่ คำ
 ๖๙ ป่า
 เค็ม
 แถ
 ชวน
 ๖๘ เกือบ
 คลอง
 เขยค
 บ
 ร้อง
 หิง
 ทาม
 ๖๗ ถอน
 เนอ
 วรรณ
 ทก
 แห้ง
 เขย
 ๖๖ กข
 ำ
 ำ
 เฉย
 คย
 สลึง

ความถี่ คำ
 ๖๕ กอน
 ำ
 จย
 คชน
 ถน
 เพล
 ำ
 ๖๔ กก (ชอปลา)
 ำ
 ำ
 ำ
 ำ
 สระ
 สะพาน
 ำ
 ๖๓ ชัก
 ำ
 ๖๒ เกวียน
 ขว้าง
 เทคน
 เปา
 บัว
 ำ
 แผล
 สวส

หน้า ๑๑ (ลำดับที่ ๖๕๒-๗๑๗)

ความถี่ คำ

๒๑ เก่า
โกน
ช้อน (ช้อนปลา)
โทษ

อง

เน่า

ปัก

เปิด

ผ่า

ร้าย

ไล่

๒๐ เหลือ

เท่า

ท่าน

หนาม

เฮ

๕๑ ชาติ

ไถ

ท่าย

ยีน

सान

หล่น

ความถี่ คำ

๕๗ คุก
ชวน
ท
เทยน

ยาก

พัน

มค

ยาก

๕๖ กาง

แกว่ง

ชัย

คา

ฉก

ชัก

ไฉ่

เขี้ยว

วัง

ฉ

สกปรก

ชวค

๕๕ เดือก

แจว

ความถี่ คำ

๕๕ ทวง
สับ
๕๔ กอค
คำ

แทง

ฆ่า

หนอ

หลวง

หา

ทัว

อุม

๕๓ กก

เก่า

คำ

กอค

ทัก

นาฬิกา

ว

ลุ่ม

ลือ

หน

หมวก

ความถี่	คำ	ความถี่	คำ	ความถี่	คำ
๕๒	กลึง	๕๐	ย่าน	๕๓	ค้ำ
	ค้ำ		มะขาม		งัก
	ควง		ยุ่ง		งัก
	โคลน		ไร่		ตอง
	คืบ		อม		ทักตา
	ถ้าย	๕๔	กระต่าย		เทพ
	ถืบ		ชม		ขาด
	ห้าง		จก		เม่น
	ชวย		จาง		มอญ
๕๑	กวน		จก		ช้ำ
	เจด		เจด	๕๖	แอบ
	กข		กข		เก
	คณณ		คณ		เกาะ
	บัสสวระ		บ		ควาว
	เป็ลย		วาท		จบ
	ฝ่า		ใส		แพะ
	เพ่ง	๕๘	กตม		ชีว (ชีอปลา)
	มัว		ไซ		กม
	สม		ท่ง		ร้อง
	อาทิตย์		ทย	๕๕	แหลม
๕๐	ชาน		เขยว (สำหรับสัตว์)		กระจก
	ค้ำ	๕๗	กระเถิบ		กาแฟ
					เค้น

ความถี่ คำ

๔๕ ทราย
น้อยหน้า
ผลึก
ว่าว
สูญ
หนอง
เหล้า
๔๔ ชิง
ฟก
ฟัน
มะม่วง
โรค
หาค
แห่
โอ
๔๓ เกยว
เขียบ
เท
แนะ
เปราะ
เผา
แพะ

ความถี่ คำ

๔๓ โปก
รวม
หน่วย
๔๒ กระโถน
แจ
กาย
ทะ
ถึง
ท่อน
โยง
แตก
หียก
เห่า
ใหม่
๔๑ กรง
ง่าย
ถอก
บัง
โปง
ขาม
ลัก
สาท

ความถี่ คำ

๔๐ เกลียง
ชัย
จีน
ทาว
เทา
เพล
พิง
ระฆัง
ตาก
สั่ง
๓๙ กุหลาบ
เกร
ชิง
ปะ
นัย
หมาย
เหลียว
๓๘ อก
เจียว
ขย
ปลิง
ปัก

หน้า ๑๔ (ลำดับที่ ๘๕๐-๘๕๑)

ความถี่	คำ
๓๘	มะนาว
	มะละกอ
	ยัก
	ดิน
	ศาลา
๓๗	เกิด
	ขวิด
	เทศ
	ยด
	พย
	เวร
	สนาม
๓๖	กระโท
	เก
	กาย
	จมก
	จงทวี
	ไซ
	เต
	กกแทน
	นก
	ประ

ความถี่	คำ
๓๖	ฟัก
	เย็บ
	รก
	สอ
	หวัก
	หนวก
	หน่อ
	แหวน
	อ้าเออ
๓๕	กว้าง
	เกา
	กู
	งอ
	ชา
	ทอน
	แขน
	พด
๓๔	ขนุน
	ค่าง
	ครก
	จำ
	กก

ความถี่	คำ
๓๔	กระกรว
	ฝ
	ยั้ง
	เรอ
๓๓	กิน
	เกะกะ
	ชบ
	เขย
	จวน
	จม
	จ
	เฉ
	จุม
	กก
	คม
	นอ
	แยก
	เปลือก
	ไม้
	วังแก
	วา
	หงาย

หน้า ๑๕ (ลำดับที่ ๑๑๖-๑๕๑)

ความถี่ คำ

๓๓ หีบ

๓๒ ขอบ

ฆ่า
งว

ช่อง
ชน

กัย

กัยทิม

นิทาน

ผง

พวง

หมอน

หาม

๓๑ กระบอก

ใจ

ควัว

ความ

จัก

ท้าย

ผก

ปก

พล

ความถี่ คำ

๓๑ รก

เล้า

เหล้า

แห่

๓๐ กระติก
จัก

โจน

ช

ฉก

เชิญ

เคียง

บ้าย

แปรง

ผง

แม่

รว

เชียง (ชอนก)

๒๔ กระป

เคียง

งอ

เงาะ

กัก

ความถี่ คำ

๒๔ ทะปุ

ถ่าน

ทะเล

นั่ง

บาล (ใช้ผสมคำ)

แพ

มัย

วิม

หัน

โอ

๒๔ ก่อ

ชวา

กัย

เตย

คุม

ทอย

แทน

ปัก

ผง

เผ้า

พง

มวญ

ความถี่ คำ

๒๔ เมา
ยาน
แรก
สรว้อย
ข้าง

๒๗ กระคุม
กุญแจ
เจาะ
จักร
ไก่อ
ถม
ขี้
เย็บ
มั่ง
เลื่อย
วิทยุ
สระอากาศ
ถ่าย
หนวด
เหล็ก

๒๖ กระทง
กระบอก

ความถี่ คำ

๒๖ คค
คอก
ค้ำ
งา
ฉาย

เซื่อ
เซียว
แถม

ฮย
นัต
ขบ
เผื่อ
รีย

ถ่าง
สค
ห้วย

๒๕ กวา (ซอแทง)

ซัง

โคน
เซียว

คั้น
ถาง

ความถี่ คำ

๒๕ เทียง
พิกล
มะลิ
เวียง
ส่วม

หมก
เหยอ
เอก

๒๔ กระวอก
ก๊าว
กั้ง
ขวาง
เซี่ย
โง่

จง
ยาบ
มะเพื่อง
เวียง
ละมก
เต้า
ส่วย
เตียง

ความถี่	คำ
๒๔	เสียด
	เหย
	หลอก
	เห็น
	อัย
๒๓	กวัก
	กาน
	เกา
	จำ
	แจ้ง
	ชนะ
	เซา
	เกาะ
	ทอง
	ทะลุ
	ทว
	ทรง
	เขย
	พิมพ์
	ม้วน
	มัก
	มุง

ความถี่	คำ
๒๓	มก
	รว
	วก
	ลอก
	สว่าง
	หม่น
	หยาบ
	หลอ
	เหิง
	ไ
	ฮอ
๒๒	กะทะ
	คม
	กลาน
	กระโปรง
	จอก
	แจก
	จก
	ฉลาก
	ค่อม
	กระวน
	ขณ

ความถี่	คำ
๒๒	บัน
	ฝน
	ฟาก
	รอย
	เดือย
	สวก
	สัน
	ห่าน
๒๑	กัม
	แขวน
	คง
	ชม
	ชน
	กาย
	คม
	คน
	เตรียม
	ทอ
	ทม
	บัน
	บวช
	ปลวก

ความถี่ คำ

๒๑	ปอ
	ผลัด
	พินาย (ชื่อนก)
	เพียง
	ฟาก
	มนต์
	ยาย
	รัก
	วัน
	เลื่อม
	ลอค
	ลำไย
	เสียม
๒๐	กระเด็น
	กลม
	กัฟ้า
	ชวาน
	เขยว
	ค่า
	ค้อน
	จิต
	ซัง

ความถี่ คำ

๒๐	ซีก
	ท่าง
	คลัง
	คย
	ตะไคว
	ท
	ฉนค
	ทะเลาะ
	ไข่ง
	ฝ้าย
	พอง
	เมด
	ยอค
	เลือน
	แล้ง
	สถาน
	ส่อง
	เหงา
	หนอน
	ท่วน
	โชน
	เฮา

ความถี่ คำ

๒๐	ชก
๑๙	กระบอง
	กัชน
	จำปา
	ฉง
	ช
	ชอง
	ฉาก
	ทน
	ปลาย
	เข้า
	โพงพาง
	โม (ชื่อนก)
	ลวง
	แลย
	สมอ
	สัน
	โหล
	หลง
	ท่วง
๑๘	กลืน
	กาค (ชื่อนก)

หน้า ๑๘ (ลำดับที่ ๑๑๘๐-๑๒๔๕)

ความถี่	คำ
๑๘	กะเทียม
	กะเขียง
	ขยัน
	เข็น
	เข่ง
	งม
	เงา
	เงาะ
	ซั่ม
	คัน
	ไก่อ
	ถั่ว
	ทิม
	เที
	แทรก
	ทเวียน
	โยสถ
	ปลี
	ข้อน
	ผิว
	พุทธา
	โพธิ์

ความถี่	คำ
๑๘	ฟาง
	มะกอก
	เม่า
	ย่ม
	โย
	รวย
	คชก
	สอข
	สัษประก
	หอย
	หวาย
๑๙	กระดก
	กล
	แก่น
	ขุน
	แขยง
	ครย
	กลน
	ควน
	คว่า
	แคบ
	ไค้ง

ความถี่	คำ
๑๙	ซึ้ง
	จัก
	ฉาบ
	ซุบ
	ซุก
	คาย
	ทอข
	ไก่อ
	แคน
	ถัก
	ขับ
	ประณม
	ขก
	ปล้า
	ผสม
	มังกก
	เลือก
	วิท
	โสน
	สอข
๑๒	กรง
	กระแทก

ความถี่	คำ
๑๖	กังกอ
	คาว
	คาน
	แจว
	ช่อ
	ชว
	ชัน
	กะเพยน
	กก
	ทรว
	ทกร้อ
	ทราข
	ทอ
	นม
	ไย
	ผ
	พ
	ภาพ
	ยักษ
	ย่า
	ลาน
	ถัน

ความถี่	คำ
๑๖	สละ
	สังกะสี
	ไหหล
	อจจาละ
	เอียบ
	เอียง
๑๕	กังกา
	ชา
	เคาะ
	คว
	ฉวย
	ฉุค
	ชนวน
	ชมพู่
	แซง
	คค
	คาม
	เกือก
	เค็ม
	แคะ
	ทาวาง
	แทย

ความถี่	คำ
๑๕	เขยว
	ขรรทุก
	ขท
	ข่น
	ขึงข้อง
	ผล
	เผือก
	ผ่ง
	พายุ
	มะกรุด
	ยอ
	ยัต
	โรย
	ลก
	ว่าง
	เวียน
	แว่น
	สารท
	เสม็ด
	แส้ง
	หมอย
	หล่ม

ความถี่ คำ

๑๓ ข้าว
เขย
ข้าย
ข้วย
ฉัว
ฝาน
ฝั้น
พั่น
มม
มะขวิด
แย (ใช้ผสมคำ)
วางวล
เรียบ
ราคา
ละ
ลำยาก
สน
สวม
หมิ่น
เทวียง
หลาน
หลบ

ความถี่ คำ

๑๒ กราย
ก้าง
เขยบ
ข้อง
ขวัญ
เขย้า
คุก
โคลง
คว้าน
งัก
เจกัย
ชโย
ไซ
ชค
ไช้
ทวน
ตะแกรง
ตะแคง
เกียน
ทิว
กะโศ

ความถี่ คำ

๑๒ ตะกละ (ระกละ)
โตน
นวล
โยก
แบ
บ
ประทัก
เบียบ
ปลิว
บิ
ไประ
ชาน
ฉน
พน
พง
พ
เพียบ
ฟอก
มอก
เมฆ
แยก
ชน

หน้า ๒๓ (ตัวอักษรที่ ๑๔๔๔ - ๑๔๕๓)

ความถี่ คำ

๑๒ ราก
โถ้น
ดชก
ดางดาค

ความถี่ คำ

๑๒ ส่วน
สัตว์
สัตว์
สแตมย์

ความถี่ คำ

๑๒ ใส
สั้น

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ดรรชนี

นายกำจร สัตว์กุล ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

๑๔ มิถุนายน ๒๔๕๔

